

தாயுமான சுவாமிகள்
அருளிய

பராபரக்கண்ணி

M. No. 16086

R. 65. தாயு

தாயுமான சுவாமிகள்
அருளிய
பராபரக்கண்ணி
மூலமும் - உரையும்

தாயுமான சுவாமிகள்

சகுந்தலை நிலையம்

37 (71), பவளக்காரத் தெரு, மண்ணடி,

சென்னை - 600 001.

தொலைபேசி : 25250092

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூலின் பெயர் : பராபரக்கண்ணி
மூலமும் - உரையும்

ஆசிரியர் : தாயுமான சுவாமிகள்

மொழி : தமிழ்

பதிப்பு ஆண்டு : முதல் பதிப்பு - டிசம்பர் 2000
இரண்டாம் பதிப்பு - மார்ச் 2003

பதிப்புரிமை : © சகுந்தலை நிலையம்

தாள் : 11.6 வெள்ளைத் தாள்

நூல் அளவு : 12.5 x 18 செ.மீ.

எழுத்து : 11 புள்ளிகள்

பக்கங்கள் : 136

பைண்டிங் : சாதாரணக் கட்டு

விலை : ரூ. 35.00

ஒளி அச்சு : விஜி கிராஃபிக்ஸ்
சென்னை - 600 024.

அச்சிட்டோர் : பரமேஸ்வரி கிராபிக்ஸ்
சென்னை - 600 005.

நூல் வெளியீடு : சகுந்தலை நிலையம்
சென்னை - 600 001.

தாயுமான சுவாமிகள் அருளிய பரபரக்கண்ணி

சிவம் என்னும் மங்கலப் பொருளை வழிபட்டுச் சிவகதியை அடைவதற்கு வழிகாட்டும் சமயமே சைவ சமயமாகும். தாயுமானவர் சிவபக்தர். திருமறைக்காட்டில் வாழ்ந்த கேடிலியப்ப பிள்ளையின் இரண்டாம் புதல்வர். திருச்சிராப்பள்ளி மலைக் கோட்டையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் இறைவன் பெயரை இவருக்கு இயற்பெயராகப் பெற்றோர் இட்டனர். தாயுமானவர் சிறுவயதிலேயே இருமொழிப் புலமையும் பெற்றவர். திருமூலர் மரபில் வந்த மௌன குருவைத் தனது குருவாகக் கொண்டவர். விசயரங்க சொக்கநாதரிடம் அமைச்சராக இருந்தார். மட்டுவார் குழலியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். ஒரு புதல்வனும் பிறந்தான். புதல்வனைப் பெற்ற இவரது மனைவி சிறிது காலத்தில் காலமானதால் துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்.

முன்னைப் பழமைக்கும் பழமையாய்ப் பாடியவர், பின்னைப் புதுமைக்கும் புதுமையாய்ப் பாடியவர். 'சமரசம்' என்னும் புதிய கோட்பாட்டை உருவாக்கியவர். எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும். இதுவே தாயுமானவரின் குறிக்கோள். மனக்குரங்கே எல்லாத் தீமையும் விளைவிக்கின்றது. எனவே மனத்தினை

அடக்குதலே வாழ்வின் வெற்றி என்று பாடியுள்ளார். இறைவனை வழிபடும் எளிய முறையை எடுத்தோதுகின்றார். இறைவன் மீது இடையறாது எல்லையற்ற அன்பினைச் செலுத்தினால், அவன் தவறாது திருவருள் புரிவான் என்பது இவரது பாடல்களின் துணிபு. இறைவனை மௌனத்தின் உருவாகக் கொண்டவர். மௌனத்தையே உபதேசித்தார். அறிவின் முதிர்ச்சியில் மௌனம் ஏற்படுகின்றது. மௌனத்தின் உன்னதத்தில் இறைநிலை பொருந்துகிறது. மௌன நிலையில் யோகநெறி வளர்த்த சிவஞானச் செல்வர். இறைவனிடத்தே அன்பு செய்தால் அருள் பெற்றாய்யலாம் என்பதில் ஐயமின்று. தாயுமானாரின் பாடல்கள் அருமைமிகு தோத்திரப் பாடல்களாக அமைந்து விளங்குகின்றன.

தாயுமான சுவாமிகள் பராபரக் கண்ணி

1. சீராருந் தெய்வத் திருவருளாம் பூமிமுதல்
பாராதி யாண்ட பதியே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தலைவனே! நீ, சிறப்பு வாய்ந்த தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய திருவருள் வெளிமுதலாக நிலவுலக
முடிவாக அனைத்தினையும் ஆண்டருள்
புரிகின்றாய்.

2. கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள்கா ணாமலருள்
விண்ணு டிருந்தஇன்ப வெற்பே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனி முதற்பொருளே!
பேரின்பப் பெருமலையே! நீ, கண்ணாரக் கண்டு
கும்பிட்டோர், பிறப்பு இறப்பு என்னும் பெருந்
துன்பத்தைச் சிறிதும் அடையாமல் வாழும்படி
செய்தருள்கின்ற திருவருள் வெளியில் எழுந்தருளி
யிருக்கின்றாய்.

3. சிந்தித்த எல்லாதென் சிந்தையறிந் தேயுதவ
வந்த கருணை மழையே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருள் மழையே! நீ, அடியேன் நினைத்தவற்றை
யெல்லாம் எளியேன் கருத்தறிந்து அருள் செய்யும்
பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கின்றாய்.

4. ஆரா அமுதே அரசேஆனந்த வெள்ளப்
பேராறே மோனப் பெருக்கே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பேச்சற்ற மவுன வெள்ளைமே! நீ, தெவிட்டாத தெள்ள முதமாகவும்; வேந்தனாகவும்; பேரின்ப வெள்ளம் நிறைந்த பெரிய ஆறாகவும் இருக்கின்றாய்.

5. ஆரறிவார் என்ன ஆனந்தமறை ஓலமிடும்
பேரறிவே இன்பப் பெருக்கே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தானே விளங்கும்பேரறிவுப் பொருளே! பேரின்பப் பெருவெள்ளமே! நின் திருவடியினை அறிவார் யாரென்று அளவில்லாத திருமறைகள் முழங்குகின்றன.

6. உரையிறந்த அன்பருளத் தோங்கொளியா யோங்கிக்
கரையிறந்த இன்பக் கடலை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எல்லையில்லாத பேரின்பக் கடலே! நீ, மவுனநிலை எய்திய மெய்யடியார் மனத்தினிடத்தே மங்காத பேரொளியாய் வளர்ந்துள்ளாய்.

7. எத்திக்குந் தானாகி என்னிதயத் தேயூறித்
தித்திக்கும் ஆனந்தத் தேவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! குறையா இன்பத் தேனே! நீ, எத்திசைகளிலும்

நீக்கமற நிறைந்து அடியேன் உள்ளத்தே ஊற்றெடுத்துப் பேரின்பங் கொடுத்துக் கொண்டு நிற்கிறாய்.

8. திக்கொடுகீழ் மேலுந் திருவருளாம் பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வார் நெல்லிக் கனியே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நின் திருவருளுண்மையினை மாசறத் தெளிந்தோர் உள்ளங் கையில் விளங்கும் நெல்லிக் கனியே! நீ, எட்டுத் திசைகளுடனே நிலத்தினும் வானத்தினும் அகல்நிறைவாகப் பரந்துள்ளாய்.

9. முத்தே பவளமே மொய்த்தபசும் பொற்சுடரே
சித்தேஎன் னுள்ளத் தெளிவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேன் உள்ளத்துத் தெளிவே! நீ, முத்தாகவும், பவளமாகவும், மிக்க பசுமை தங்கிய பொன் ஒளியாகவும், பேரறிவாகவும் இருக்கின்றாய்.

10. கண்ணே கருத்தேயென் கற்பகமே கண்ணிறைந்த
விண்ணே னந்தஆ வியப்பே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பேரின்பம் துய்ப்பிக்கும் வியத்தகு பொருளே! நீ, அடியேனுடைய கண்ணினும் கருத்தினும், திருத்த முற எழுந்தருளும் பொன் மரமாகவும், கண்ணிறைந்த திருவருள் வெளியாம், திருச்சிற்றம்பலமாகவும் இருக்கிறாய்.

11. வாக்காய் மனதாய் மனவாக் கிறந்தவர்பால்
தாக்காதே தாக்கும் தனியே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஒப்பில்லாத தனிப் பொருளே! நீ வாய்ப்பொறியும்,
மனக்கரணமும் தொழிற்படுமாறு நின்றருளினாய்,
எனினும் அம்மனமும் சொல்லுங் கடந்த
மெய்யடியார்பால் உணர்விற்கு உணர்வாயும்
நின்று விளங்குகிறாய்.

12. பார்த்திட மெல்லாம் பரவெளியாய்த் தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்ல வந்த மனுவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மந்திரவடிவே! நீ கண்ட இடமெல்லாம் திருச்
சிற்றம்பலமாய்த் தோன்றுமாறு ஒப்பில்லாத
“சிவசிவ” என்னும் பெருமறை செவியறிவுறுத்த
வந்தருளினாய்.

13. வானந்த மண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப் பார்க்க எனக்கு
ஆனந்தம் தந்த அரசே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பெரு வேந்தே! நீ, வானத்தின் முடிவும், நிலத்தின்
முடிவும் தேவரீர் நிறைவனை நோக்கி அடியேன்
கண்டு கும்பிட அருளினாய்.

14. அன்பைப் பெருக்கின தாருயிரைக் காக்கவந்த
இன்பப் பெருக்கே இறையே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பேரின்பப் பெருக்கே! பேராத்தலைவனே! நீ, இறவாத இன்ப அன்பினைப் பெருக்கி, அடியேனின் ஆருயிரைக் காக்க வந்துள்ளாய்.

15. வானமெல் லங்கொண்ட மௌனமணிப் பெட்டகத்துக் கானபணி யான அணியே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிறந்த அணிகலமே! நீ, அறிவு வெளிமுற்றும் தன்னுள்ளே வைத்தருளிய மவுன நிலைசேர் அழகிய பேழையினிடத்து வைக்கத் தகுந்ததாய் இருக்கின்றாய்.

16. ஓடும் இருநதியும் ஒன்றாகக் கண்டவர்கள் நாடும் பொருளான நட்பே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நற்பொருளாகிய நட்பே! நீ, உடைந்த மண்ணோடும், வீட்டினைமூடும் வியன் ஓடும், பெரும் பொருளாகவும், ஒப்பு நோக்கிப் பயன் கொள்ளும் விறலினராகிய மெய்யுணர்ந்தார் நாடத் தகுந்ததாய் இருக்கின்றாய்.

17. சித்த நினைவுஞ் செயுஞ்செயலும் நீயெனவாழ் உத்தமர்கட் கான உறவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நீ, மனத்தின்கண் தோன்றும் நினைவும் அதன்

வழியாகச் செய்யப்படும் செயலும் உன் கட்டளையே என்று உன்னை மறவா நினைவுடன் வாழும் தலையானவர்களுக்குத் தகுதியான சுற்றமாயுள்ளாய்.

18. போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசய போற்றியெனும் வேதாந்த வீட்டில் விளக்கே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நீ, மெய்யுணர்வுக் கொழுந்தாக விளங்கும் சிவபுண்ணியப் போற்றினர் செந்தமிழ் மறையாம் போற்றி! வெல்க போற்றி! என்று மலர்தூவி வழிபடும் இடம் மறைமுடிவாம் நிலைக்களமாகும். அந்நிலைக்களமான வீட்டினுக்கு ஏற்றிவைத்த திருவருள் விளக்காயுள்ளாய்.

19. முத்தாந்த வீதி முளரிதொழும் அன்பருக்கே சித்தாந்த வீதிவருந் தேவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! முழுமுதற் தெய்வமே! நீ, வீடு பேற்றின்ப வீதி வளாகத்தினுள் தேவரீர் திருவடித் தாமரையினைத் தொழுகின்ற மெய்யன்பர்களின் பொருட்டுச் செம்பொருட்டுணிவாம் சித்தாந்த வீதியனில் திருவுலாக் கொண்டுள்ளாய்.

20. ஈனந் தருமுடலம் என்னதுயான் என்பதற ஆனந்தம் வேண்டி அலந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இழிவினையுண்டாக்கும் இவ்வுடம்பு என்னுடைய
தென்றும் யானென்றும் சொல்லி இறுமாக்கும்
இருவகைச் செருக்கும் அற்றொழியும்படி உன்
திருவடிப் பேரின்பம் வேண்டிப் பெறாது வீணாய்
அலைந்து நொந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

21. என்புருகி நெஞ்சம் இளகிக் கரைந்துகரைந்து
அன்புருவாய் நிற்க அலந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நான், எலும்பு நெக்கு விட்டுருகி, மனங்கரைந்து
உருகி, இறவாத இன்ப அன்புருவாய் நிற்கப்
பெருவேட்கையுற்றுத் துன்புறுகின்றேன்.

22. சுத்த அறிவாய்ச் சுகம்பொருந்தின் அல்லால்என்
சித்தந் தெளியாதென் செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மாசற்ற முற்றுணர்வு நேர்காட்டாக அடியேன் அறிவு
மாசகன்று தூயதாய்ப் பேரின்பம் புணர்ந்து
இருந்தாலல்லாமல் என்மனம் தெளிவடையாது.
யான் என் செய்குவேன்?

23. மாறா அனுபூதி வாய்க்கின்அல்லால் என்மயக்கந்
தேறாதென் செய்வேன் சிவமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சிவபெருமானே! வேறுபடாத சிவன் நுகர்வு

வாய்க்கப் பெற்றாலல்லாமல் என்மயக்கம் தெளிவடையாது. இதற்கு யான் என்ன செய்யக்கடவேன்?

24. தாகமறிந் தின்பகிட்டை தாராயேல் ஆகெடுவேன்
தேகம் விழுந்திடினென் செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தேவனே நீ! அடியேனாகிய எனது நீங்காத வேட்கையினை அறிந்து பேரின்பப் பிறழா நிலையினைத் தந்தருளாவிடில் நான் கெட்டொழிவேன்; பிறப்பு எடுத்த இவ்வுடம்பு கீழே விழுந்திடின எளியேன் என் செய்குவேன்?

25. அப்பாஎன் எய்ப்பில் வைப்பே ஆற்றுகிலேன் போற்றிஎன்று
செப்புவதல் லால்வேறென் செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஏழையேனுக்கேற்ற எழில் தந்தையே! நீ இளைத்த இடத்துதவும் இறவாத வைப்பாயுள்ளாய். பிறப்புத் துன்பத்தை ஒரு சிறிதும் பொறுக்க முடியாது போற்றி என்று புகழ்ந்து வழிபடுதல்லாமல் வேறு என்ன செய்குவன் யான்?

26. உற்றறியும் என்னறிவும் உட்கருவி போற்சவிமாண்
டற்றும்இன்பந் தந்ததிலையே ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஐயனே! பொறிவழியாகப் புலன்களைப் பொருந்தி

அறியும் அடியேன் அறிவும், உட்கருவியாகிய மனமுதலிய அந்தக் கரணங்களும் ஒளிமங்கித் தகுதியற்ற இடத்தும் எனக்கு உன் திருவடிஇன்பப் பேற்றினைத் தந்தருளினாயில்லை.

27. சொல்லால் அடங்காச் சுகக்கடலில் வாய்மடுக்கின் அல்லால்என் தாகம் அறுமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனாகிய எனது வீடு பேற்றுத் தாகமானது சொல்லினாற் சொல்லுதற்கரிய பேரின்பப் பெருங் கடலில் வாய்வைத்துப் பருகினாலன்றி நீங்குமோ?

28. பாராயோ என்னைமுகம் பார்த்தொருகால் என்கவலை தீராயோ வாய்திறந்து செப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனாகிய என்னைக் கண்கூடாக நோக்கிப் பார்த்தருளாயோ? அம்முறையாகத் திருநோக்கம் ஒருகால் புரிந்தருளி, அடியேன் படுந்துன்பத்தை நீக்கியருளாயோ? உன் திருவாய் மலர்ந்தருள்வாய்.

29. ஓயாதோ என்கவலை உள்ளஆ னந்தவெள்ளம் பாயாதோ ஐயா பகராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே ஐயனே! என் கவலை ஓய்ந்தொழியாதோ? உன் திருவருளால் என் உணர்வினுள்ளே பேரின்பப் பெருவெள்ளம் பாயாதோ? பகர்ந்தருள்வாயாக!

30. ஓகோ உனைப்பிரிந்தார் உள்ளங் கனலில்வைத்த
பாகோ மெழுகோ பகராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஐயோ! இறைவா உன்னைப் பிரிந்த மெய்யடியார்
தம்உள்ளம் தழலிட்ட வெல்லப்பாகோ அல்லது
மெழுகோ? திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

31. கூர்த்தஅறி வத்தனையுங் கொள்ளைகொடுத்தன்னருளைப்
பார்த்தவன்நான் என்னைமுகம் பாராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவனே! எனது கூர்மையான அறிவு முழுதினையு
யும் உனக்குக் கொள்ளையாகக் கொடுத்து, உனது
திருவருள் ஒன்றினையே பார்த்து நிற்பவன் எனியே
னாகிய நான். ஏழையன் முகம் பார்த்தருள்வாயாக.

32. கடலமுதே தேனேயென் கண்ணே கவலை
படமுடியா தென்னைமுகம் பார்நீ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பாற்கடல் அமுதே தேனாகவும் அடியேனாகிய
எனது கண்ணாகவும் இருக்கின்றாய் என்னால்
இனியும் மனக்கவலையினைப் பொறுக்க முடியாது.
எனியேன்! முகத்தைப் பார்த்து அருள்புரிவாயாக.

33. உள்ளம் அறிவாய் உழப்பறிவாய் நான்ஏழை
தள்ளிவிடின் மெத்தத் தவிப்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவனே! நீ என் மனநிலையினை அறிந்து

அருள்புரிய வேண்டும். அடியேன் துன்பப் படுதலை அறிந்து அருள்புரிய வேண்டும் ஏழையாகிய என்னைத் தள்ளிவிடுவீர் ஆயின் நான் மிகவும் வருந்துவேன்.

34. கன்றினுக்குச் சேதா கனிந்திரங்கல் போலனைக் கென்றிரங்கு வாய்கருணை எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பெருந்தண்ணியுடைய எந்தையே! நீ, தான் ஈன்ற கன்றினுக்கு ஈன்றணிய தாய்ப்பசு இரக்கம் கொண்டு வேண்டுவென புரிவது போல எனக்கு அருள்புரிய வேண்டும். என்மாட்டு நீ எந்நாளில் இரங்குதல் செய்தருள்வாய்?

35. எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணிஎண்ணி ஏழைநெஞ்சம் புண்ணாகச் செய்ததினிப் போதும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நடைத்தற்கரிய பல வற்றையும் இடையறாது எண்ணி எண்ணி என்னுடைய நெஞ்சத்தைப் புண்படச் செய்தது இனிப்போதும்.

36. ஆழித் துரும்பெனவே அங்குமிங்கும் உன்னடிமை பாழில் திரிவதென்ன பாவம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இறைவா! உனது அடிமையாகிய நான் பெருங் கடலில் பட்டசிறு துரும்பென்று சொல்லும்படி

அளவில்லாத பிறவிகளில் வீணாயலைந்து திரிவது என்ன பயன் ஆகும்?

37. கற்றஅறி வால்உனைநான் கண்டவன்போற் கூத்தாடில் குற்றமென்றென் நெஞ்சே கொதிக்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியற் கல்வியறிவால் இறைவனைக் கண்டு உணர்ந்தவன் போல நடித்தால், அது பெரிய குற்றமாகும். அக்குற்றத்திற்காக எளியேனாகிய எனது மனம் மிகவும் வருந்தும்.

38. ஐயோ உனைக்காண்பான் ஆசைகொண்ட தத்தனையும் பொய்யோ வெளியாப் புகலாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உனது திருவடியினைக் காணுதற் பொருட்டுப் பெருவேட்கை கொண்டது முழுதும் பொய்யாகப் போகுமோ? வெளிப்படையாகச் சொல்லி யருளுதல் வேண்டும்.

39. துன்பக்கண் ணீரில் துளைந்தேற்குன் ஆனந்த இன்பக்கண் ணீர்வருவ தெந்நாள் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பிறவிப் பெருந்துன்பக் கண்ணீரில் முழ்கின நான், அது நீங்கி உனது பேரின்பம் அடைந்து இன்பக் கண்ணீர் பெருகுவது எந்நாளில்?

40. வஞ்சனையும் பொய்யும்உள்ளே வைத்தழக்கா நாயுளறும்
நெஞ்சனுக்கும் உண்டோ நெறிதான் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
வஞ்சனையையும் பொய்யினையும் மனம்
முழுவதும் நிறைய வைத்து, அதன் மேலும்,
பொல்லாப் பொறாமையும் தடுமாற்றமும்
உடையனாகிய எனக்கு நன்னெறி கை கூடுமோ?

41. பாசம்போய் நின்றவர்போற் பாராட்டி யானாலும்
மோசம்போ னேன்நான் முறையோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியல் பொருள்களில் சிறிதும் பற்றுக்
கொள்ளாது சிவபெருமான் பற்றே கொண்டு
வாழ்பவர் மெய்யுணர்வினராவர்; அடியேனும்
அப்பெரியவர் போலப் பாசம் நீங்காத நிலையோடு
நடிப்புச் செய்தேன். அந்நடிப்பால் நான் பெரிதும்
மோசம் போனேன். இது முறைமையாமோ?

42. நன்றிறியேன் தீதறியேன் நானென்று நின்றவனார்
என்றறியேன் நான்ஏழை என்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நன்மையீது என்றும் தீமையீது என்றும் அறியேன்.
நான் என்னும் செருக்குடனின்றவன் யாவன்
என்றும் அறியேன். அடியேன் சற்றும் அறிவில்லாத
வன். இதற்குக் காரணம் என்னையோ?

43. இன்றுபுதி தன்றே எளியேன் படுத்துயரம்
ஒன்றும்அறி யாயோ உரையாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இக்காலத்து நான் அடையும் துன்பம் இப்பிறப்பில்
செய்ததனால் ஏற்பட்டுப் புதிதாக வந்ததல்லவே!
இவ்வுண்மை ஒன்றும் தேவரீர் அறியாததன்றோ?

44. எத்தனைதான் சன்மமெடுத் தெத்தனைநான் பட்டதுயர்
அத்தனையும் நீயறிந்த தன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேன் பல பல உலகில் இருவினைக்கீடாக
எடுத்த பிறப்புகள் எத்தனை? அத்தனை பிறப்பு
களிலும் அடியேன் அடைந்துள்ள துன்பங்களுக்கு
அளவில்லை. அவற்றையெல்லாம் நடைமுறையில்
நீ அறிந்ததல்லவோ?

45. இந்தநாள் சற்றும் இரங்கிலையேற் காலன்வரும்
அந்தநாள் காக்கவல்லார் ஆர்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இந்நாளில் அடியேன் மீது சிறிது இரக்கஞ் செய்து
ஆட்கொள்ளாவிட்டால், காலன் கடுகவந்து
சேருவான். அந்நாளில் காத்தருளவல்லார் உன்னை
யன்றி யாருளர்?

46. உற்றுற்று நாடி உளம்மருண்ட பாவியைநீ
சற்றிரங்கி ஆளத் தகாதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடிக்கடி உற்றுப் பார்த்து தேவரீர் திருக்காட்சி கிடைக்கப் பெறாமையால் மிகவும் மருட்சி எய்தினேன். அத்தகைய பாவியாகிய என்னைத் தேவரீர் சற்றிரங்கி ஆளத்தகாதோ?

47. எள்ளளவும் நினைவிட இல்லா எனைமயக்கில் தள்ளுதலால் என்னபலன் சாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எள்ளளவேனும் தேவரீரை விட வேறு துணையில்லாத என்னை மீட்டும் பிறவிப் பெருமயக்கில் தள்ளி விடுதலால் தேவரீருக்கு உண்டாம் பயன் யாது? உரைத்தருள்வாயாக.

48. பாடிப் படித்துலகிற் பாராட்டி நிற்பதற்கோ தேடி யெனையடிமை சேர்த்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பற்பல செய்யுட்களைப் பாடியும், பற்பல நூல்களைப் படித்தும் பிறர் புகழ்ந்து நிற்பதற்கோ? அடியேனை அடிமையாகத் தேடிச் சேர்த்தனை?

49. சொன்னதைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறவென் சொல்லிற்றுதிக்கென்னத்தைச் சொல்வேன் எனியேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! முன்னோர்கள் சொல்லி வைத்தவற்றை மீட்டும் மீட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதல்லாமல் சொல்

லற்ற மவுன நிலையைத் தேடிக் கொள்வதற்கு ஏழையேன் என் சொல்லவல்லேன்?

50. சொல்லும் பொருளும்அற்றுச் சும்மா இருப்பதற்கே அல்லும் பகலுமெனக் காசை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சொல்லும், அச் சொல்லால் பெறப்படுகின்ற பொருளும் ஆகியவற்றை விளக்கிப் பாராட்டிக் கொண்டிருப்பதை அறவே விட்டொழித்து மவுன முற்று வாழ்வதற்கே இரவும் பகலும் அடியேன் பெருவிருப்பங் கொண்டுள்ளேன்.

51. நேச நிருவிகற்ப நிட்டையல்லால் உன்னடிமைக் காசையுண்டோ நீயறியா தன்றே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வேறுபாடற்ற நிட்டையின்கண் அடியேனுக்கு அன்புண்டேயல்லாமல் உன் அடிமைக்கு வேறெ தன் கண்ணும் ஆசையுண்டோ? இவ்வுண்மை நீயறியா தன்றே?

52. துச்சனென வேண்டாஇத் தொல்லுகில் அல்லல்கண்டால் அச்சம் மிகவுடையேன் ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஐயனே! நீ என்னைப் புன்மையனென எண்ணுதல் வேண்டா, இப் பழமையான உலகில் உள்ள துன்பங்களைக் கண்டால் ஏழையேன் மிகுந்த அச்சம் கொள்கிறேன்.

53. கண்ணாவா ரேனும்உனைக் கைகவியா ராயின்அந்த
மண்ணாவார் நட்பை மதியேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனுடைய கண்ணினை யொத்த
சிறப்புடையராயினும் உன் திருவடியினைக் கை
கூப்பித் தொழாராயின் அந்த மண்ணாவார் நட்பினை
அடியேன் ஒரு பொருளாக மதிக்க மாட்டேன்.

54. கொல்லா விரதங் குவலயமெல் லாம்ஒங்க
எல்லாக்குஞ் சொல்லுவதென் இச்சை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இவ்வுலகிலுள்ளார் அனைவர்கட்கும் எவ்வகைச்
சிறுயிரையும், எவ்வகைக் காரணத்தின் பொருட்
டும் கொல்லாதிருப்பதே மேலாம் நன்மையென
எடுத்துக் கூறி, அதுவே பெருநோன்பென
வற்புறுத்துதலே அடியேனின் நீங்கா விருப்பம்.

55. எத்தாற் பிழைப்பேனோ எந்தையே நின்னருட்கே
பித்தானேன் மெத்தவுநான் பேதை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனின் அருமையினும் அருமைமிக்க
தந்தையே! எவ்வகையான வழிகளால் எளியேன்
பிழைப்பேன்! உன் திருவருட்கே பெருங் காதலின்
மிக்கதாகிய பித்தானேன் அடியேன் மிகவும்
அறிவில்லாதவன்.

56. வாயினாற் பேசா மவுனத்தை வைத்திருந்துந்
தாயிலார் போல்நான் தளர்ந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
வாயினாற் பேசும் தன்மையினை அகற்றிப்
பேசா மவுன நிலையினை அடியேன் கைக்
கொண்டிருந்தும் தாயில்லாத பிள்ளையைப் போல்
தளர்ந்தேன்.

57. அன்னையிலாச் சேய்போல் அலக்கணுற்றேன் கண்ணார
என்னகத்தில் தாய்போல் இருக்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேன் தாயில்லாத பிள்ளையைப் போல்
துன்புற்றேன். கண்ணார, அடியேன் மனத்தில் தாய்
போலிருந்தருள்பவனே.

58. உற்றுநினைக் கில்துயரம் உள்ளுள்ளே செந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேன் என்னைமுகம் பார்நீ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேன் நிலைமையினை ஆராய்ந்து எண்ணிப்
பார்த்தால் துன்பமானது என்னுள்ளத்தே தீயைப்
போன்று இடைவிடாது எரிய மிகவும் நொந்தேன்.
அடியேன் முகத்தைப் பார்த்து அருள்வாயாக.

59. பொய்யன்இவன் என்றுமெள்ளப் போதிப்பார் சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும் வேண்டாமென் கண்ணே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
“இவன் பொய்யன்” எனத் தேவரீரிடம் கோள்

சொல்வராயின் அதனைக் கேட்டு, கண் போன்றவனே! அடியேனைக் கை விட்டு விட வேண்டா.

60. எண்ண மறிந்தே இளைப்பறிந்தே ஏழைஉய்யும்
வண்ணந் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேன் எண்ணத்தினை அறிந்தும், மெலிவினையறிந்தும், ஏழையேன் உய்யுமாறு திருவருள் புரிவாயாக.

61. நாட்டாதே யென்னையொன்றில் நாட்டி யிதமகிதங்
காட்டாதே யெல்லாம்நீ கண்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனை ஒரு பொருளாக கொள்ளாது, இரு வினைக்கீடாக அடைய வேண்டிய இன்ப துன்பங்களை எளியேனுக்கு வரவொட்டாமல் எல்லாவற்றையும் ஆக்கி அளித்து அழித்து வரும் செயல்களில் எளியேனை விலக்கியருள்வாயாக.

62. உன்னைநினைந் துன்றிறைவின் உள்ளே உலாவும்என்னை
அன்னைவயிற் நின்னம்அடைக் காதே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தேவரீரையே உளமார உள்கி உன் பெருநிறைவினுள்ளே இன்புற்று உலாவும் அடியேனை, இன்னுமொரு தாய்வயிற்றில் புகவிடாமல் காத்தருள்வாயாக.

63. பரமுனக்கென் றெண்ணும் பழக்கமே மாறா
வரமெனக்குத் தந்தருள்என் வாழ்வே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எளியேன் வாழ்விற்கு இனியமுதலே! அடியேனைக் காத்தருளும் பொறுப்புத் தேவரீருக்கென்று உண்மையாகவும், உறுதியாகவும் எண்ணியொழுகும் பழக்கமே மாறாதிருக்கும்படி அடியேனுக்குத் தந்தருள வேண்டும்.

64. வந்தித்து நின்னை மறவாக் கடனாகச்
சிந்திக்க நின்னதருள் செய்யாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவரீரை வணங்கி உன் திருவடியினை மறவாக் கடனாகக் கொண்டு நாடும்படி உனது திருவருளைத் தருவாயாக.

65. எவ்வுயிரும் என்னுயிர்போல் எண்ணி யிரங்கவும்நின்
தெய்வ அருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அனைத்துயிர்களையும் எளியேன் உயிர்போல் எண்ணி இரக்கமுற்று அவற்றிற்கு அன்பால் உதவிசெய் தொழுகும்படி உன் தெய்வத்திருவருள் பெருந் தண்ணளியினைச் செய்வாயாக.

66. வெட்டவெளிப்பேதையன்யான் வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன் சேர்அனந்த தொண்டன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வெளிப்படையாகத் தோன்றும் அறிவில்லாத பேதையேன் வேறுவகையான வஞ்சனை முதலியது ஒன்றும் அறியேன். உன் மெய்யடியாருடன் அடியேனைச் சேர்த்தருள்வாயாக. அளவில்லாத வணக்கம் புரிகின்றேன்.

67. இரவுபக லற்றவிடத தேகாந்த யோகம்
வரவுந் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உன் திருவடியினை மறப்பதாகிய இரவும் மறந்து நினைப்பதாகிய பகலும் இல்லாத ஒரே நினைப்பாம் ஐந்தாம் நிலையில் திருவடிச்சார்பாம் சிவச்செறிவில், நான் நிற்குமாறு திருவருள் புரிவாயாக.

68. மால்கட்டிச் சிந்தை மயங்காமல் நின்றுசுக்
கால்கட்டி வாங்காதே கண்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனுக்குத் திருவருள் கூட்டி வைப்பது போன்று ஆசைகாட்டி எளியேன் மயங்கா வண்ணம், இந்நாளில் பேரின்பத் தோற்றத்தைக் காட்டிப்பின் வாங்கி விடாமல் முற்றாகத் தந்தருள வேண்டும்.

69. எப்பொருளும் நீயெனவே எண்ணிநான் தோன்றாத
வைப்பைஅழி யாநிலையா வையாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எல்லாப் பொருள்களையும் யாண்டும் இயக்கும் நீயே எல்லாப் பொருள்களுமென்று எண்ணி, நான் என்னும் செருக்குத் தோன்றாத நல்லிடத்தை அடியேனுக்கு நீங்காநிலையாக வைத்தருள வேண்டும்.

70. சும்மா இருப்பதுவே சுட்டற்ற பூரணமென்
றெம்மா லறிதறி கெளிதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிவனே என்று இருப்பதுவே மாயாக் காரியச் சுட்டொழித்து திருவருள் காரியமாகிய முழுநிறை வில் அடங்குதலென அடியேனால் அறியப்படு வதற்கு அத்துணை எளிதாகுமோ?

71. முன்னொடுபின் பக்கம் முடியடிநாப் பண்ணறநின்
தன்னொடுநான் நிற்பதென்றோ சாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடிகளே! அடியேன் தேவரீருடைய “முன், பின், இருபக்கமும், முடி, அடி, நடு” என்று சொல்லப் படும் ஏழிடங்கள் ஏதாவது ஒரு பக்கத்தே நின்று நிலையாது உன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்து முப்புணர்ப் பெய்தி எல்லாப் பக்கமும் எழிலுற நிறைந்து ஏழையேன் உன்னுடன் நிற்பது எந்நாளோ? திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

72. மைவ்வண்ணந் தீர்ந்த மவுனிசொன்ன தெவ்வண்ணம்
அவ்வண்ணம் நிட்டை அருளாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஐயமுந்திரிபும் அற்று மாசறு கர்ட்சியுடைய
மோனகுரு அடியேனுக்குச் சொல்லியருளியது
எம்முறையோ? அம்முறையில் சிவனுகர்வு நிட்டை
நிலையினை அருள்புரிவாயாக.

73. வித்தன்றி யாதும் விளைவதுண்டோ நின்னருளாஞ்
சித்தன்றி யாங்களுண்டோ செப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மரஞ்செடி கொடி முதலிய நின் உடைமையாகிய
நிலைத்திணைப் பொருள்கள் வித்தாகிய முதற்காரண
மில்லாமல் விளைவதுண்டோ? அதுபோல்
நின்னடிமையாகிய யாங்கள் நின் திருவருளறிவின்
துணையாகிய வினைமுதற் காரணமின்றி ஏதும்
அறிவதும் செய்வதும் அன்பு கொள்வதுமுண்டோ?

74. ஆங்கார மற்றுன் அறிவான அன்பருக்கே
தூங்காத தூக்கமது தூக்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இருவகைச் செருக்காகிய ஆங்காரம் அறவே அற்றுத்
தேவரீருடைய அறிவே முற்றாக நிறைந்து
அவ்வறிவு வண்ணமாய் நீங்காது நிற்கும்
மெய்யன்பருக்கே சிவச்செறிவுடன் தங்கும் தூங்காத
தூக்கம் வாய்க்கும்.

75. சிந்தை அவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமா நின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கே இன்பநிலை வாய்க்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நாட்டம் எனப்படும் சிந்தை கசிந்து கசிந்து பேரறிவு
மயமாகிய உன் திருவடி நிழலே வந்தடைந்தவர்க்கே
பேரின்ப பெருநிலை வாய்க்கும்.

76. சொல்லாடா வுமரைப்போற் சொல்லிறந்து நீயாகின்
அல்லால் எனக்குமுத்தி ஆமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பேச்சுப் பொறியின் பிழையினால் பேச முடியாத
ஊமார்களைப் போன்று, பேசும் வாய்ப்புப் பெற்ற
அடியேனும் பேசாநிலையினை எய்தித்
தேவரீருள்ளடங்கித் தேவரீரேயாகி நின்றாலல்லாமல்
அடியேனுக்குத் திருவடிப் பேறு சிடைக்குமோ?

77. பேச்சாகா மோனம் பிறவா முளைத்ததென்றற்
காச்சாச்சு மேற்பயனுண் டாமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உரையற்ற ஊமைநிலையென்பது மவுனம். அம்
மவுனநிலை அடியேனுக்குத் திருவருளால் கை
கூடிற்று. அது காரணமாக விளையும் பயனாகிய
திருவடிப் பேறும் பேறும் எளியேனுக்கு
உண்டாமோ?

78. கெட்டியென்றுன் அன்பர்மலங் கெட்டயாந்தோர் பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட் சேய்போல் துயின்றார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மிகத் திறலுடையோர் என்று உலகோரால் சொல்லப்பட்ட உன் மெய்யன்பர் உனது திருவருளால் மலம் ஒழியப் பெற்று அயர்வுற்று ஒப்பில்லா நிறைவாம் நின்திருவடித் தொட்டிலினுள் சேய்போன்று துயின்று பேரின்ப முற்றனர்.

79. காட்ட அருள்இருக்கக் காணா திருள்மலத்து நாட்ட மெனக்குவரால் நன்றே பராபரமே.'

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உன்னை எனக்குக் காட்டியருளும் பொருட்டு உன் திருவருள் வெளிப்படையாகக் காத்திருக்க, காணாது இருள் மலத்தின் வழியொழுகிய மாயாகாரியப் பொருள்களில் மயக்குற்று அவற்றின்கண் நாட்டம் அடியேனுக்கு வருதல் நன்றாமோ?

80. எத்தன்மைக் குற்ற மியற்றிடினுந் தாய்பொறுக்கும் அத்தன்மை நின்னருளும் அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எவ்வகையான குற்றங்களைச் சிறுபிள்ளைகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ செய்தாலும், அவற்றை ஈன்ற தாய் பொறுத்து நல்வழிப் படுத்துவாள். அதுபோல் தேவரீர் திருவருளும் அடியேங்களுக்கு அவ்வியல்பன்றோ!

81. எத்தனையோ தோர்ந்தாலும் என்னாலே இன்பமுண்டோ
சித்துருவே இன்பச் சிவமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எத்தனை வகையாக ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்
அடியேனுக்கு அடியேனால் இன்பமுண்டோ?
பேரறிவுப் பெருவடிவே; பேரின்பப் பிழம்பாம்
சிவனே; நின்றிருவருள் ஒன்றினால் மட்டும்
அடியேனுக்கு இன்பம் உண்டு.

82. மண்ணொடுவிண் காட்டி மறைந்துமறையா அருளைக்
கண்ணொடுகண் ணாகஎன்று காண்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மண் முதல் விண் ஈறாகக் காணப்படும்
உலகியல்புகளைக் காட்டித்தான் மறைந்தும், சில
வேளைகளில் தன்னைக் காட்டியும் வருகின்ற
நீங்காத் திருவருளைக் கண்ணுடன் கூடிய
கண்ணொளி போன்று நீக்கமின்றி, என்று
காண்பேன்?

83. பஞ்சரித்து நின்னைப் பலகால் இரந்ததெல்லாம்
அஞ்ச லெனும்பொருட்டே அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனின் ஏழைமையினால் நிற்பால் மன்றாடி
விண்ணப்பிப்பதெல்லாம் அடியேனைத்
திருக்கடைக்கண்சாத்தி அஞ்சாதிருப்பாயாக என்று
அருளுவதற்கன்றோ?

84. எங்கெங்கே பார்த்தாலும் எவ்வுயிர்க்கும் அவ்வுயிராய்
அங்கங் கிருப்பதுநீ அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எவ்விடத்து நோக்கினும் அவ்விடங்களிலும் எவ்
வுயிர்களிடத்தும் அவ்வுயிர்க்குயிராய் அங்கங்கே
நின்றருள்வதும் நின் திருவருளன்றோ?

85. அனைத்துமாய் நின்றயே யான்வேறோ நினை
நினைக்குமா நெங்கே நிகழ்த்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எல்லாப் பொருள்களுக்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும்
இடங்கொடுத்துக் கொண்டு அனைத்துமாய்
நின்றருளுகின்றாயே. அந்நிலையில் அடியேன்
நினைக்கு வேறோ? நினைத்த தனித்து நினைக்குமாறு
எப்படி? திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக. வேறாம்
பொருளை விழைந்து நினைப்பருடன் கூறாதற்கே
துன்னல் கூறு.

86. நிற்போதத் தாலே நினைப்பு மறப்புமென்றால்
என்போதம் எங்கே இயம்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவரீருடைய பேரறிவு இயைந்து இயக்கியருள்வ
தாகிய துணையினால் அடியேனுக்கு நினைப்பு
மறப்பும் உண்டாகின்றன என்றால் எளியேனு
டைய சிற்றறிவுக்கு என்ன முதன்மையுள்ளது?
இயம்பியருள்வாயாக.

87. ஒன்றைநினைந் தொன்றைமறந் தோடுமனம் எல்லாம்நீ
என்றறிந்தால் எங்கே இயங்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மனத்தின் இயல்பு உலகியற் பொருள்களில்
ஒன்றைப் பற்றிக் கொண்டு அதனையே நினைந்து
மற்றவற்றினின்றும் நீங்கும் தன்மையுடையது.
அனைத்தும் நின்னுடை யனவே. நின்னையன்றி
வேறொன்றணையும் தனித்துக் காண்பதற்கில்லை
என்றறிந்தால் பின் எவ்விடம் சென்றியங்கும்?

88. கொழுந்தில் வயிரமெனக் கோதறவுள் என்பில்
அழுந்துமவர்க் கேசகமுண் டாகும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
கொழுந்தின் கண் மரத்தின் முற்றிய நிலையாகிய
வயிரம் வெளிப்படாது அடங்கி நிற்பது போன்று,
குற்றமற்ற இறவாத இன்பத்துக்கு ஏதுவாகிய
உள்ளன்பின்கண் அழுந்தி அடங்கி நிற்பவர்கட்கே
பேரின்பப் பெருவாழ்வுண்டாம்.

89. பற்றும் பயிர்க்குப் படர்கொழுந்து போற்பருவம்
பெற்றவர்க்கே நின்னருள்தான் பேறாம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
கண்களுக்குக் கணுவாக மேலோங்கிக் கொழுந்து
விட்டு வளரும் புற்பயிர்களைப் போன்று
செவ்விவாய்ந்த ஆருயிர்கட்கே, நின் திருவருள்
பேறுண்டாகும்.

90. யோகியர்க்கே ஞானம் ஒழுங்காம்பே ரன்பான
தாகியரும் யோகம்முன்னே சார்ந்தோர் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அகத்தவச் சிவச்செறிவினர்க்குத் திருவடியுணர்
வொழுக்கமாகிய சிவநானம் கைகூடும். கண்ணப்பர்
போன்று மிக்க அன்புடையவர்கட்குச் சிவச்
செறிவாகிய சிவராசயோகம் முன்னமே
கைகூடிற்றென்க.

91. அல்லும் பகலும் அறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும் பொருளுஞ் சுமைகாண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இரவும் பகலும் திருவருளால் திருவடி உணர்வாகவே
நின்றவர்க்குச் சொல்லும். அதனால் பெறப்படும்
பொருளும் அருவருப்பும் பெருஞ் சுமையாகத்
தோன்றும். அதனால் அவர்கள் எப்பொழுதும்
மவுனமாகவேயிருப்பர்.

92. எச்சிலென்று பூவை யிகழ்ந்தோர்க் குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங் கிள்ளப் படுமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நறுமணப் பூக்களை வண்டின் எச்சிலென்று
அப்பூவைப் புறக்கணிப்போர்க்கு உன்
வழிபாட்டின் பொருட்டுப் பச்சிலையுங் கிள்ளுதல்
பொருந்துமோ?

93. அந்தக் கரணம் அடங்கத் துறப்பதுவே
எந்தத் துறவினும்நன் நெந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எந்தையே எண்ணம் மனம், எழுச்சி, இறுப்பு
என்னும் அந்தக் கரணங்கள் நான்கும் முற்றாக
ஒடுங்குவதே எல்லாத் துறவினும் நன்மைமிக்க
நற்றுறவாகும். அந்தக் கரணம், சிந்தை, மனம்,
அகங்காரம், புத்தி என நான்கு.

94. தன்னை அறிந்தால் தலைவன்மேற் பற்றலது .
பின்னையொரு பற்றும்உண்டோ பேசாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளால் தன்னையறிந்த மெய்யடியார்கள்
தன்னையறிவித்த தலைவன்பால் பற்று வைத்து
ஒழுகுவதல்லது பின்னுமொரு பற்றுமுண்டோ?
திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

95. அன்பாற் கரைந்துகண்ணீர் அறுகண்ட புண்ணியருக்
குன்பால் வரவழிதான் உண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மெய்ப் பேரன்புடையார் உள்ளம் உருகிக் கண்ணீர்
ஆறாக பெருக நிற்பார். அப்புண்ணியப் பேறுடை
யார்க்கு நிற்பால் வருவதற்கு வழிதானுண்டாமோ?

96. தன்னை அறிந்தருளே தாரகமா நிற்பதுவே
உன்னை அறிதற் குபாயம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தன்னையறிந்து தன்னைத் தாங்கும் நிலைக்களமாக என்றும் நீங்காது உடனாய் நிறைந்து நிற்கும் திருவருளே, உன் திருவடியினை உணர்தற்குத் துணையாகும். அதன் வண்ணமாய் நிற்பதே வழியாகும், உன்னை உணர்தற்கு என்க.

97. கற்றகலை யால்நிலைதான் காணுமோ காண்பதெல்லாம் அற்றவிடத் தேவெளியாம் அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியற் கல்வியறிவால் திருவடிநிலையாம் உண்மைப் பேறு அறியப்படுமோ? சுட்டியுணரப்படும் உலகியற் பொருள் நோக்கம் அற்ற விடத்தல்லவா உண்மைப் பொருளின் திருத்தோற்றம் வெளியாகும்.

98. கண்மூடிக கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ நின்னருளாம் விண்மூடின் எல்லாம் வெளியாம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிவபெருமானே! கண்ணைமூடி உன்குதலும் கண்ணை விழித்து உன்குதலும் ஆகிய இருவகைத் தியானங்களாலும் உன் திருவடியினைக் காணுதல் இயலாது. உன்னுடைய திருவருளாம் அறிவுப் பெருவெளி வெளிப்பட்டு நான் அதனுள் அடங்குவேனாயின் உன் திருவடியினைக் காணுதல் இயலும்.

99. நேரே நினதருளென் நெஞ்சைக் கவரின்ஒன்றும்
பாரேன் சுகமும் படைப்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சிவபெருமானே உன் திருவருள் என் உள்ளத்தில்
நேராகச் சென்று ஆட்கொள்ளுமாயின், அத்
திருவருளையன்றிப் பிறிதொரு பொருளையும்
பெரிதென நோக்கேன், உன்திருவடிப் பேரீன்பமும்
வந்து நிறையும். அதனைத்திருவருளால் நுகர்வேன்.

100. வான்காண வேண்டின் மலையேற லொக்கும்உன்னை
நான்காணப் பாவனைசெய் நாட்டம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சிவபெருமானே! உன் திருவடியினை என் அறிவு
கொண்டு, காண முயல்வது வானத்தைக் காண
மலையின் மேல் ஒருவன் ஏறுவதனோடு ஒக்கும்.

101. வாதனைவிட் டுன்னருளின் மன்னினல்லால் வேறுமொரு
சாதனைதான் உண்டோநீ சாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியற் பயிற்சி நீங்கி உன்னுடைய திருவருளின்
நீங்காதமுந்தும் பேறு பெறுதல் அல்லாமல்
வேறுவகையான தொழிலும் பயிற்சியும் உண்டோ?
எனக்கு உரைப்பாயாக.

102. பாரகமும் விண்ணகமும் பற்றாக நிற்பதருள்
தாரகத்தைப் பற்றியன்றோ சாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மண் முதல் விண் முடிவாக உள்ளனயாவும் காரியப் படுவதற்கு நிலைக்களமாக இருப்பது நாயனீருடைய திருவருளின் பற்றுக் கோடினால் அல்லவா? எனக்கு உரைப்பாயாக.

103. விளக்குந் தகளியையும் வேறென்னார் நினைத் துளக்கமறச் சீவனென்று சொல்வார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஆருயிர்கட்கு நிலைக்களமாக நின்றருளும் பேருயிராம் சிவபெருமானைத் திருவருளால் தெள்ளத் தெளிந்த மெய்யுணர்வினர், வேறுபடக் கூறாது ஒன்றாகக் கூறும் மெய்ப்புணர்ப்பு முறையான் ஒன்றாகக் கூறுவர். மெய்ப்புணர்ப்பு பென்பது சுத்தாத்து விதம். அங்ஙனம் கூறுவது விளக்கிருக்கும் இடத்தையும் ஆகு பெயரான் விளக்கென்று கூறுவதனோடு ஒக்கும்.

104. பாராதி நீயாப் பகர்ந்தால் அகமனவும் ஆராயுஞ் சீவனுநீ யாங்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நிலம், நீர், நெருப்புப் புயிர், நீள், விசும்பு, நிலாப் பகலோன் ஆகிய ஏழு மாயா காரியப் பொருள்களும் திருவருளால் இயைந்தியக்கப்படும் முறைமையால் சிவபெருமான் திருவுருவங்கள் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்றது. அதுபோல் ஆருயிரும்

சொல்லப்படும். அந்த முறையில் உயிரும் சிவனென்று முகமனாகக் கூறப்படும். அவ்வளவே யன்றிப் பிறிதில்லையாம்.

105. பொய்யைப்பொய் யென்றறியும் போதத்துக் காதரவுன் மெய்யருளே அன்றோ விளம்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : காரியவடிவமாகக் காணப்படும் இவ்வுலகமும் உலகியற் பொருள்களும் நிலையாகவுள்ளனவல்ல, நாயனீருடைய திருவருளே யன்றோ. எனக்கு உரைப்பாயாக.

106. வருவான்வந் தேன்னெல்போல் மன்னியழி யுஞ்சகத்தைத் தெரிவாக இல்லையென்ற தீரம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இவ்வுலகம், நீர்க்குமிழி போற்றோன்றி விரையக் கெடும் தன்மையுடையது. நிலை பெறுவது போல் தோன்றி நிலையாது ஓடுங்கும் இவ்வுலகத்தை தெளிவாகத் துணிந்து இல்லையென்றுரைக்கும் உரனுடைமை வரவிருக்கும் ஒருவன் துணிவு பற்றி வந்தேன் என்று இறந்தகால வாய்ப்பாட்டால் கூறுவது போன்றாகும்.

107. மாயா சகமிலையேல் மற்றெனக்கோர் பற்றுமிலை நீயேநான் என்றுவந்து நிற்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மாயாகாரியமாகிய இவ்வுலகம் அடியேனைப்

பிணிக்குமாறு தோன்றாவிடின் எளியேனுக்கு உன்னுடைய திருவடிப்பற்றின்றி வேறு எவ்வகைப் பற்றும் உண்டாகாது. அந்நிலையில் உன்னுடைய திருவருளால் நீயே நான் என நினைத்து உறுதியுடன் பணிபுரிந்து நிற்பேன்.

108. வானாதி நீயெனவே வைத்துமறை என்னையும்நீ தானகச் சொல்லாதோ சாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அகல் நிறைவாம் நாயனீருடைய பெரும்பரப்பில் அடங்குதல் பற்றி வான் முதலாகிய பூதங்களும் நீயெனவே நான்மறைகள் நவில்கின்றன. அம்முறை பற்றி அடியேனையும் நாயனீராகவே அம்மறை சொல்லாதோ! எனக்கு உரைப்பாயாக!

109. வெள்ளக் கருணைமத வேழமாம் நின்னருட்கென் கள்ளக் கருத்தே கவளம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வெள்ளம் போன்ற உன்னுடைய திருவருள் மதயானைக்கு அடியேனுடைய கள்ளவுள்ளத்தின் வஞ்சனையே கவளமாகும்.

110. வண்டாய்த் துவண்டு மவுன மலரணைமேல் கொண்டார்க்கோ இன்பங் கொடுப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வண்டுபோல் அடங்கி பேசாமையாகிய பெரிய மலர்

படுக்கையின்கண் உற்றவர்களுக்கே உன்னுடைய திருவடிப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தருள்வாய்.

111. மாயைமுத லாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீ மன்னுயிர்தேர்ந்
தாயும்அறி வானதுநீ அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மாயை முதலாகிய அறிவில் பொருள்களும் உன்னுடைய திருவாணைவழி நிகழ்கின்றமையின் அவையனைத்தையும் நீ என்பர். நிலைபெற்ற ஆருயிர்களும் உன்னுடைய அறிவின் துணையால் அறிந்து தொழிற் பட்டமுந்து கின்றமையின் அவைகளையும் அம்முறையான் நீ என்பர். அவ்வுயிர்கள் மெய்மையுணர்ந்து, உன்னுடைய திருவடியின்கண் அழுந்துகின்றமையின் அச்சார்பு நிலை பற்றி நீயெனவே சொல்வர்.

112. என்னறிவும் யானும்என தென்பதுவுமாம் இவைகள்
நின்னவையே அன்றோ நிகழ்த்தாய் பராபரமே

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனுடைய சிற்றறிவும், அடியேனும், அடியேன்பாலுள்ள மாயாகாரியப் பொருள்களும் அறிந்து ஒழுகுதற்கும் நின் திருவருளாணையின் முதன்மையே முதன்மையாகவுள்ளது. அதனால் அவையனைத்தும் உன்னுடைய உடைமை யன்றோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

113. பாரறியா தண்டப் பரப்பறியா துன்பெருமை
யாரறிவார் நானோ அறிவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : திருவருள் அறிவிக்க அறிவதன்றித்
தாமாகவே மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும்
உன்னுடைய திருவடிப் பெருமையினை அறிய
மாட்டார். அங்ஙனமாயின் ஏழையேனோ
அறிவேன்?

114. அண்டம் அனைத்திலுமாய் அப்பாலுக் கப்பாலுங்
கொண்டநினை யாரறிந்து கொள்வார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அண்டங்களை இயக்கி அவற்றிற்கு ஆதாரமாக
இறைவன் நிறைந்து நின்றருளந்தன்மையால்
அவ்வவ் அண்டங்களாகியும், அவற்றை ஒடுக்குந்
தன்மையின் அவற்றிற்கு அப்பாலாகியும், மீட்டுந்
தோற்றுவிக்கக் கருதுந் தன்மையில் அப்பாலுக்கு
அப்பாலாகியும் திகழ்கின்ற உன்னுடைய திருவருளா
லன்றி அறிந்து கொள்ளுபவர் ஒருவரும் இலர்.

115. ஒப்புயர்வொன் றின்றி ஒலிபுகா மோனவட்டக்
கப்பலுக்காம் வான்பொருள்நீ கண்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஈடும் எடுப்புமாகிய ஒப்பும் உயர்வும் இல்லாத
பேச்சற்ற மவுன வட்டமாகிய பெருங்கப்பலின்கண்
ஏற்றிப் பயன் பெறக்கூடிய மேலான பொருள்
உன்னுடைய திருவடியேயாகும்.

116. என்போல் எளியவரும் எங்கெங்கும் பார்த்தாலும்
உன்போல் வலியவரும் உண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனைப் போல் எளியவரும் தேவரீரைப்
போல் வலியவரும் எவ்வெவ்விடங்களில்
ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் உண்டோ? இல்லை.

117. பார்க்கின் அண்ட பிண்டப் பரப்பனைத்தும் நின்செயலே
யார்க்குஞ் செயலிலையே ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அண்டமாகிய உலகங்களும் பிண்டமாகிய
உலகத்துயிர்களும் ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து
உன்னுடைய திருவாணை வழியன்றி அவைகட்குத்
தனியாக ஒரு செயலுமில்லை.

118. ஒன்றே பலவே உருவே அருவேயோ
என்றே அழைப்பதுன்னே என்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவரீரை, அடியேன், ஒன்றெனவோ? பல
எனவோ? வடிவினர் எனவோ? வடிவில்லாதவ
ரெனவோ? அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாமையான்
எல்லாமாய் வாழ்த்தி அழைப்பது எந்த நாளிலோ?

119. செப்புவதெல் லாஞ்செபம்நான் சிந்திப்ப தெல்லாம்நின்
ஒப்பில் தியானமென் ஓர்ந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேன் திருவருட்டுணையால் உன்னுடைய

பொருள்சேர் புகழைப் புகல்வது அனைத்தும் சிவஞ் செய்தலாமெனவும், உன்னுடைய திருவடியினை நாடுவதெல்லாம் உள்குதலாகிய தியானமெனவும் உணர்ந்தேன்.

120. ஆரிருந்தேன் ஆர்போய்என் ஆரமுதாம் நின்னருளின் சீரிருந்தால் உய்வேன் சிவமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! குறைவிலா மங்கல குணத்தனாகிய சிவபெருமானே! இறப்பினின்றும் காத்தருள முடியாத நிலையிலுள்ளோர் யாவரிருந்ததனால் வரும் பயன் யாது? அல்லது பிரிந்து போய் விட்டதனால் வரும் இழப்பு யாது? உன்னுடைய திருவருளின் சீரிருந்தால் அடியேன் கடைத்தேறுவேன்.

121. வஞ்சநமன் வாதனைக்கும் வன்பிறவி வேதனைக்கும் அஞ்சி உனையடைந்தேன் ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஐயனே! வஞ்சனை பொருந்திய நஞ்சனைய நமன் செய்யும் துன்பத்திற்கும் கொடிய பிறவியிற் பட்டுமலும் துயரத்திற்கும் மிகவும் அஞ்சி அடியேன் உன் திருவடியினை அடைந்தேன்.

122. எந்தப் படியுன் இதயம் இருந்ததெமக் கந்தப் படிவருவ தன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேங்களுடைய வினைக்கீடாக வரும் இன்பத்

துன்பங்களும் தேவரீர் திருக்குறிப்புத் திருவாணையின் வழி வருவன அன்றோ?

123. எந்தெந்த நாளும் எனைப்பிரியா தென்னுயிராய்ச் சிந்தைகுடி கொண்டஅருள் தேவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இம்மை, உம்மை, அம்மை ஆகிய மும்மை நிலைக்களங்களிலும் அடியேனைப் பாலுண் சேயினை விட்டு நீங்காச் சால்புநிறை தாயினைப் போன்று, எக்காலத்திலும் நீர்நிழல் போல் நீங்காது நின்று எளியேன் உள்ளத்தின்கண் குடிகொண்டு உயிர்க்குயிராய் நின்றவளும் முழுமுதற் தெய்வமே.

124. அஞ்சல்அஞ்சல் என்றடிமைக் கப்போதைக் கப்போதே நெஞ்சில் உணர்த்தும் நிறைவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனுடைய உள்ளத்தின்கண் மிக்கோங்கி வீற்றிருந்து அவ்வப்போதும், அஞ்சாதே அஞ்சாதே என்று உணர்த்தியருளும் அகல்நிறைவாம் தெய்வமே.

125. என்னையுன்றன் கைக்களித்தார் யாவரென்னை யான்கொடுத்துப் பின்னையுன்னாற் பெற்றநலம் பேசேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனை நிற்பால் ஒப்புவித்தவர் யாவர்? யானே என்னை உன்னுடைய திருவருளால்

உன்னுடைய திருவடிக்கு ஒப்புவித்துள்ளேன்.
ஒப்புவித்த பின் நாயனீரால் அடியேன் பெற்ற
பேரின்பம் சொல்லொண்ணாதது.

126. வாய்பேசா வுமையென வைக்கவென்றோ நீமவுனத்
தாயாக வந்தருளைத் தந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனை வாய் பேசவொண்ணாத ஊமை
போன்று வைத்தருளுதற் பொருட்டன்றோ?
தேவரீர் வாய் பேசா மவுன நிலையுடன் எழுந்தருளி
வந்து தாயாக நின்னருளினைத் தந்தருளினாய்.

127. தன்னைத்தந் தென்னைத் தடுத்தாண்ட நின்கருணைக்
கென்னைக்கொண் டென்னபலன் எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தந்தையே! தேவரீர் தன்னை அடியேனுக்குத்
தந்தருளி எளியேனைத் தடுத்தாட் கொண்டு அடிமை
யாக்கியருளினை அங்ஙனம் கொண்டருளிய
உன்னுடைய பெருந்தண்ணளிக்கு அடியேனால்
உண்டாய பயன் யாதுமில்லை.

128. மார்க்கண்டர்க் காக மறலிபட்ட பாட்டைஉன்னிப்
பார்க்கின் அன் பர்க்கென்ன பயங்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மார்க்கண்ட முனிவரைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு
செல்ல அறியாது வந்த நமன் தூதர் பட்ட

பெரும்பாட்டை நோக்கி எண்ணிப்பார்க்கின்
அடியேங்கட்கு எவ்வகையான அச்சமும்
உண்டாவதற்கில்லை.

129. சுட்டியுண ராமல் துரியநிலை யாய்வெளியில்
விட்டநின்னை யானோ வியப்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சுட்டியுணரப்படும் முன்னிலையுணர்வில்லாத
அறிவுவெளி எனப்படும் துரியநிலையாகிய
வெளியில் அடியேனை விட்டருளிய உன்னுடைய
தண்ணளியை அடியேனோ வியக்குந் தன்மையன்?
விண்ணோர் வியத்தல் வேண்டும்.

130. சூதொன்று மின்றியென்னைச் சும்மா இருக்கவைத்தாய்
ஈதொன்றும் போதாதோ இன்பம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பிறப்பிற் கேதுவாம் வஞ்சகம் சிறிதும் இல்லாதபடி
அடியேனை மவுனநிலையில் உறைத்து நிற்கும்படி
வைத்தருளினை, திருவடிப் பேரின்பம் எய்துதற்கு
இந்நிலையொன்றும் போதாதோ? போதும்.

131. வாயொன்றும் பேசா மவுனியாய் வந்தாண்ட
தேயொன்றும் போதாதோ இன்பம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
வாய்பேசாத மோன நிலையாக எழுந்தருளிவந்து
அடியேனை ஆண்டருளியதே இன்பமெய்தப்
போதாதோ? போதும்.

132. என்று மிருந்தபடிக் கென்னை யெனக்களித்த
தொன்றும்போ தாதோ உரையாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எக்காலத்தினும் புலன் நுகர்ச்சியிற் சொல்லாமல்
உன்னுடைய திருவடியின் பின் சொல்லுமாறு
அடியேனை நிறுத்தி அடியேனுக்கு அவ்வன்
பினைத் தந்தருளிய தொன்றுமே போதாதோ?

133. எண்திசைக்கிழ் மேலான எல்லாம் பெருவெளியாக்
கண்டவிடத் தென்னையும் நான் கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எட்டுத் திசைகளும் கீழும், மேலும் உன்னுடைய
திருவருள் வெளியில் நிற்பக் கண்டவிடத்துத்
திருவருளால் அடியேனையும் யான் காணப்
பெற்றேன்.

134. பித்தனையே தும்மறியாப் பேதையனை ஆண்டவுனக்
கெத்தனை தான் தெண்ட னிடுவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பித்தனும் உண்மை ஏதும் அறியுந் திறமையில்லாத
பேதையனுமாகிய அடியேனை ஆண்டருளிய
உன்னுடைய திருவடியை எத்தனைமுறை வீழ்ந்து
வணங்கிப் பணிந்தாலும் போதுமானதாகாது.

135. தாயார்காப்பத் தூடன்னமுந் தண்ணீருந் தந்தருளும்
நேயவுனை யாரோ நினையார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அருந்தவத்தாயின் வயிற்றிற் பொருந்திய கருப்பையில் அடியேன் உறையுங்கால் வேண்டுமளவு சோறும் தண்ணீரும் தந்தருளிப் போற்றிய பேரன்பினனே! நாயனீரை நினையாதிருப்பார் எவருளர்? யாதும் இளர்?

136. விரிந்த மனமொடுங்கும் வேளையில்நா னாகப்
பரந்தஅருள் வாழி பதியே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இறைவனே! அடியேன் மனம் வெளிமுகப்பட்டு விரிந்து புலன்வழிச் சென்றநிலை நீங்கித் திருவருளால் அகமுகப்பட்டுக் குவிந்து திருவடியினையே ஊன்றி நின்ற நிலையில் திருவருள் நான் என முன் வந்து நின்றது. அந்தப் பரந்த அருள்பொருள் வாழ்கவென வாழ்த்துகின்றேன்.

137. சிந்தனைபோய் நானெனல்போய்த் தேக்கஇன்ப மாமழையே
வந்து பொழிந்தனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல் நினைவு அடியேனுக்கு முற்றும் நீங்கியான் என்னும் செருக்குத் தலைகாட்டா தொழிந்து, அடியேன் அடங்கு நிறைவு முற்றும் உன்னுடைய திருவடிப் பேரின்பப் பெருமழை தோக்குமாறு வந்து பொழிந்தருளிய உன் பேரருள் வாழ்க.

138. தந்தேனே ஓர்வசனத் தந்தபடிக் கின்பமுமாய்
வந்தேனே யென்றனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஒரு மொழி அருமறையினைச் செவியறிவுறுத்தின
வனே என்றருளும் முறைப்படி பேரின்பமாகவும்
வந்தேனே என்றருளினை உன்னுடைய திருவருள்
வாழ்க.

139. மண்ணும்விண்ணும் வந்து வணங்காவோ நின்னருளைக்
கண்ணுறவுட் கண்டவரைக் கண்டாற் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உன்னுடைய திருவடியினைத் திருவருட்டுணை
கொண்டு கண்ணாரக்கண்டு உளமமைந்த
மெய்யடியாரைக் காண நேரும் மெய்யன்பர்
மண்ணுலகத்தாராயினும், விண்ணுலகத்தாராயினும்
வணங்கி வழிபடாதிருப்பாரோ? வழிபடுவர்.

140. என்றுங் கருணைபெற்ற இன்கத் தபோதனர்சொல்
சென்றசென்ற திக்கனைத்துஞ் செல்லும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எந்நாளினும் உன்னுடைய திருவருளினை
முற்றாகப் பெற்ற பேரின்பப் பெருந்தவத்தர்
திருவருள் முனைப்பாற் செல்லும் திருவாணை
மொழி, செல்லும் செல்லும் திசையினைத்தினும்
நன்கு சென்று பயன் தரும்.

141. ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆனந்த மாகிநின்னைத்
தேடுவதும் நின்னடியார் செய்கை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நின் மெய்யடியார்களின் செய்கை தன்னை மறந்து
திருவருட்களிப்பு மிகுதியால் ஆடுவதும், அன்புவடி
வாய் நின்று அருந்தமிழ்ப்பாய் பாடுவதும், பேரின்ப
நிலையமாக நின்று திருவூர்கடோறும் பதிநடை
நடந்து உன்னுடைய திருவடியினைத் தேடுவதும்
ஆகும்.

142. பொங்கியநின் தண்ணருளைப் புட்கலமாப் பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென் ஞாயி நியம்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
குறைவற நிறைந்து ததும்பி வழியும் தேவரீர்
தண்ணருளை நிறைவாகப் பெற்ற மெய்யடியார்
கட்கு உன்னுடைய திருவடி நாட்டமல்லாமல் உலக
நாட்டம் இன்மையால் ஞாயிறு கிழக்கேயல்லாமல்
வேறு திசைகளில் தோன்றினாலும் அதனால் அவர்
களுக்கு நேரும் கவலை ஏதும் இல்லையன்றோ?

143. பாலரொடு பேயர்பித்தர் பான்மையென நிற்பதுவே
சீலமிகு ஞானியர் தஞ்செய்கை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவடியுணர்வு கைவரப் பெற்ற நன்னெறி நல்லார்
பாலரைப் போன்றும், பேயரைப் போன்றும்,
பித்தரைப் போன்றும் நிற்பதுதான் நன்னெறி

யொழுக்கமிக்க சிவவுணர்வினர்க்குரிய திருப்பணியாகும்.

144. உண்டுடுத்துப் பூண்டிங் குலகத்தார் போல்திரியந்
தொண்டர்வினை யாட்டே சுகந்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இவ்வுலகோரையொத்து உண்பனவற்றை
உண்டும், உடுப்பன உடுத்தும், அணிவன
அணிந்தும் உன்னுடைய திருவடியினை மறவாது
வருகின்ற மெய்யடியார்கள் உன்னுடைய
திருவருளால் விளையாடும் விளையாடலைக் கண்டு
களிப்பதே அடியேனுக்கு இன்பமாகும்.

145. கங்குல்பக லற்றதிருக் காட்சியர்கள் கண்டவழி
எங்கும் ஒருவழியே எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மறப்பும் நினைப்புமாகிய கங்குல் பகலற்று எல்லா
இடத்திலும் உன்னுடைய திருவடிக் காட்சியே
கண்டு கொண்டிருப்பர். அத்தகையோர் யாவருங்
கண்ட நன்னெறி யொன்றேயாம்.

146. காயநிலை அல்லவென்று காண்பார் உறங்குவரோ
தூயஅருட் பற்றாத் தொடர்வார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இவ்வுடம்பு நிலையில்லாத இயல்பினையுடைய
தென்னும் உண்மையினைக் கண்டவர்,

உன்னுடைய திருவடியினை மறந்து தூங்குவரோ?
உன்னுடைய தூய திருவருளொன்றையே
பற்றாகக் கொண்டு தொடர்வார்.

147. அப்பும்உப்பும் போன்ற அயிக்யபரா னந்தர்தமக்
கொப்புவமை சொல்லவும்வாய் உண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நீரும் உப்பும் ஒன்று கலந்தது போன்று புணர்ந்த
மெய்யன்பர் பேரின்பப் பேருணர்விணராவர்.
அத்தகையோர்க்கு ஒப்புரைக்கவும் வாயுண்
டாமோ? இல்லை.

148. சித்தந் தெளிந்து சிவமானோ ரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமை யான குடிநான் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளால் உள்ளந் தெளிந்து சிவனையே விடாது
நினைந்து சிவமாம் பெருவாழ்வு எய்திய மெய்யடி
யார் எல்லார்க்கும் அடியேன் கொத்தடிமையான
குடியாவேன்.

149. தம்முயிர்போல் எவ்வுயிருந் தானென்று தண்ணருள்கூர்
செம்மையருக் கேவலென்று செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருட்டொடர்பால் சிவனுக்கு அடிமையாம்
தம்முயிரின் நிலைபோல் எவ்வுயிரின் நிலையும்
அவனுக்கு அடிமையாம் நிலையே என எண்ணும்

குளிர்ந்த அருளுடைய செம்மை மனத்தார்க்கு அடியேன் எக்காலத்திலும் ஏவல் புரிவேன்.

150. விண்ணுக்கும் விண்ணாகி மேவும்உனக் கியான்பூசை பண்ணிநிற்கு மாறு பகராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பூதத் தொடர்பாம் வானம் தோன்றுவதற்கும், நிலைத்து நிற்பதற்கும் முறையே வினைமுதற் காரணமும் நிலைக்களமுமாக நிற்பது உன்னுடைய மேலாம் திருவருட் பெருவெளி. அப்பெரு வெளியில் நின்றருளும் உன்னுடைய திருவடிக்கு அடியேன் எவ்வாறு பூசை பண்ணி நிற்பதெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக. இப்பூசை அகப் பூசையாகும்.

151. நெஞ்சகமே கோயில் நினைவே சுகந்தம்அன்பே மஞ்சனநீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருள் நாட்டத்தால் செய்யப்படும் அக வழிபாட்டிற்கு அடியேன் நெஞ்சகமே திருக் கோயிலாகும். உன்னுடைய திருவடியினை இடையறாது நாடும் நினைவே நறுமணப் பொருள்களாகும். அடியேனின் இறவா இன்ப அன்பே திருமுழுக்குக்குரிய வான்புனலாகும். இம்முறையாக செய்யும் பூசையினை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு வந்தருள்வாயாக.

152. கெட்டவழி ஆணவப்பேய் கீழாக மேலான
சிட்ட ருணைப்பூசை செய்வார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! புன்னெறியிற் செலுத்தும் ஆணவப் பேயின் ஆற்றல் ஒடுங்கியவிடத்துத் திருவருளால் மேலாம் நன்னெறியில் நிற்கும் நல்லார் உன்னுடைய திருவடிப் பூசையினை ஒல்லும் வகை ஓவாது செய்வார்.

153. கால்பிடித்து மூலக் கனலைமதி மண்டலத்தின்
மேலெழுப்பில் தேகம் விழுமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருள் நாட்டத்தால் உயிர்மூச்சினை உள்ளடக்கி அம்மூச்சினைக் கொண்டே மூலாதாரத்திலுள்ள தீயினை புருவநடுவாகிய ஆஞ்ஞையின் மேலுள்ள திங்கள் மண்டிலத்துச் சென்று முட்டும்படி எழுப்பினால், அவ்வுடல் ஏனையார் உடல் போன்று பிணமாக இந்நிலத்தில் விழுமோ? விழாது.

154. பஞ்சகத்தி செய்துநின்னைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் சிவ வழிபாடு செய்யும்சிறப்பினர் ஐவகையாம் தூய்மைகள் செய்து உன்னுடைய திருவடிக்குத் தம்மை அடிமைப்படுத்தலாகிய பாவனை புரிந்து பூசை செய்தல் அனைத்திற்கும்

மேலாம் நினைத்தற்கரிய சிவ்மெய் உணர்வு
விளக்கமுறும்.

155. அன்பர்பணி செய்யஎனை ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவரீர் திருவடிக்கு மெய்யன்புடையவரும்
தேவரீரால் அன்பு செய்யபட்டவரும் தேவரீருக்கு
மிக்க அன்பரேயாவர். அத்தகைய சிவனடியார்
கட்குத் தொண்டு செய்யுமாறு அடியேனை நீ
ஆளாக்கி விட்டு விட்டால் உன்னுடைய திருவடிப்
பேரின்பப் பெருநிலை எளிதாகவும் இனிதாகவும்
தானே வந்து பொருந்தும்.

156. மூர்த்திதலந் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினார்க்கோர்
வாத்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மூர்த்தியும், அத்திருவுருவின் நினைவாகக் கொள்ளப்
பட்டு வழிபடப்பட்டு வரும் மூர்த்தி விளங்கும்
திருவூரும் அத்திருவூரின் கண் காணப்படும் தூயநீர்
நிலையாகிய தீர்த்தமும் முறையாகக் கண்டுகும்பிட்டு
வழிபடுதலும், சில நாளேனும் உறைந்து, தீர்த்த
மாடுதலும் செய்தொழுகுவார்க்கு அருமறையாகிய
ஒப்பிலா மொழியெனப்படுஞ் செந்தமிழ்த் திருவைந்
தெழுத்தை உணர்த்த நன்னெறி நற்குரு திருவருளால்
வந்து வாய்த்தருள்வார்.

157. விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உய்யுநெறி வேண்டுவா அனைவர்களாலும்
பெரிதும் விரும்பப்படும், சீலம், நோன்பு, செறிவு,
அறிவு என்னும் நன்னெறி நாற்படியும் அரும்பு,
மலர், காய், கனி போல் காணப்படும்ன்றோ?

158. தானந் தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ் செய்வார் சிவ
ஞானந் தனையணைய நல்லோர் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சிவபெருமானின் திருவடியுணர்வைப் பெறும்
பொருட்டு நல்லவர் எப்பொழுதும் மெய்யடியார்
கட்கு வழங்கும் தானமும், ஐம்புலனொன்றிச்
செய்யப்படும் சிவவழிபாடாகிய தவமும்
உலகியலுதவியாகிய அறமும் செய்தொழுகுவார்.

159. சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கின்ற ஆணவப்பேய்க்
கின்னல் வருவதெந்நான் எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆணவமுனைப்பானது சினமிகுந்து சொன்ன
தையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும்படி செய்யும்.
அத்தகைய ஆணவப் பேயின் வலியடங்குவதே
அதற்குத் துன்பம்; அத்தகைய துன்பம் அதற்கு
நிகழ்வது எந்த நாளிலோ?

160. இன்றோ இருவினைவந் தேறியது நானென்றோ
அன்றே விளைந்தன்றோ ஆற்றேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனால் செய்யப்பட்டு பயன்தரும் பொருட்டுத் தொடர்ந்து நிற்கும் நல்வினை தீவினைகளாகிய இருவினைகளும் இன்றுதான் வந்து என்பால் ஏறியது? யான் என்று உள்ளேனோ அன்றேயன்றோ? அதனால் அவற்றை அடியேன் இன்னும் பொறுக்க முடியாதென்க.

161. எண்ணமுந்தான் நினைவிட இல்லையென்றால் யான்முனமே
பண்ணவினை யேது பகராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அந் நிலையில் எளியோர் பால் ஏதாவது எண்ணந் தோன்றினால் அதுவும் உன்னுடைய திருவாணையேயாம்; அதனால் அடியேனுக்கு எனத்தனியாக முன்னே யான் செய்யும் வினையேது? திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

162. என்னைஇன்ன தென்றறியா ஏழைக்கும் ஆகெடுவேன்
முன்னைவினை கூடல் முறையோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஆருயிராக என்னை ஆணவமறைப்பினால் யான் இன்னதன்மையின் உடையேனென்று அறிய முடியாத நிலைமையில் அறிவு விளங்கப் பேதையென்பால் முன்வினை வந்து கூடுதல் முறையாகுமோ?

163. அறியாநான் செய்வினையை ஐயாநீ கூட்டுங்
குறியே தெனக்குளவு கூறாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பின்விளைவறியாது அடியேன் செய்துள்ள
இருவினைப் பயன்களை விழுமிய முழு
முதல்வனாகிய நீ அடியேனுக்குக் கூட்டந்
திருக்குறிப்பு யாது? அதற்குரிய உளவினைத்
திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

164. என்னைக் கெடுக்க இசைந்த இருவினைநோய்
தன்னைக் கெடுக்கத் தகாதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனைக் கெடுக்க வந்து பொருந்தும்
இருவினை நோயைத் தேவரீர் கெடுத்தருளத்
திருவுள்ளங் கொள்ளுதல் தகுதியாகாதோ?

165. வல்லமையே காட்டுகின்ற மாமாயை நானொருவன்
இல்லையெனின் எங்கே இருக்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலக மயக்கினுள் அடியேனை ஆழ்த்தும்
பெரியமாயையினுக்குத் திருவருளால் அடியேன்
திருவடியிற் கலந்துவிட்டல் வேறு இருப்பிடம்
எங்கே?

166. முக்குணத்தால் எல்லாம் முளைக்கப் பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தை நல்கியதார் எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எந்தையே அறிவு, ஆட்சி, அழுந்தல் என்னும் மாயா காரியக் குணங்கள் மூன்றனும் உலகியற் புலனின் பம் உண்டாகின்றன. இஃதுண்டாமாறு மான் எனப்படும் பகுதி மாயைக்கு இக்குணங்களைக் கொடுத்தவர் யாவர்?

167. ஆற்றப் படாதுன்பம் ஐயன்னால் என்மனது
தேற்றப் படாதினிஎன் செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஐயனே! அடியேனால் துன்பம் பொறுக்க முடியாத அளவில் மிகுதியாகவுள்ளது. எளியோன்மனம் தெளிவிக்க முடியாமலும் இருக்கின்றது, ஏழையேன் இனியென் செய்குவேன்?

168. பூராய் மாய்மனதைப் போக்கஅறி யாமல்ஐயோ
ஆராய் அலைந்தேன் அரசே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஐயோ! திருவடியில் வைக்கும் பெருவியப்பால் அடியேன் மனத்தினை அடக்கிச் செலுத்த அறியாமல் எளியேன் யாரென்றிகழும்படி அலைந்து நொந்தேன் வேந்தே.

169. சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும்
மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உள்ளத்திற்றோன்றும் வெகுளியின்முனைப்பாய் முகத்திற்றோன்றும் சினம் ஏழாதவாறு பயின்று கொண்டாலும், அகத்தவப் பயனும் எண்பெறும் பேறுகளை எளிதிற் கைவரப் பெற்றாலும், மனமடங்கும்படியாய் பயின்று கொள்ளாதார்க்கு பயனற்ற வாய்ப் பேச்சு மட்டும் இருப்பதால் பயன் யாது?

170. வாதுக்கு வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் பாழ்த்தமனம் ஏதுக்குக் கூத்தாடு தெந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சொற்போருக்கு வந்து எதிர்த்த முருடரைப் போல், பாழான மனம் எதிரிகளில்லாமலே, எந்தைய எதன் பொருட்டுக் கூத்தாடுகின்றது.

171. சூதாடு வார்போல் துவண்டு துவண்டுமனம் வாதாடின் என்னபலன் வாய்க்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சூதாடகின்றவர்களுக்குத் தோல்விகளுக்கு மேல் தோல்விகள் ஏற்பட்டாலும் வளைந்து வளைந்து பின்னும் சூதாடுவது போன்று மனம் வாதாடிக் கொண்டிருப்பதால் அஃதடையும் பயன் யாது? ஏதும் இல்லை.

172. கொள்ளித்தேள் கொட்டிக் குதிக்கின்ற பேய்க்குரங்காய்க் கள்ளமனந் துள்ளவதென் கண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! கொள்ளித் தேளால் கொட்டப்பட்ட பேய்பிடித்த குரங்கு துள்ளுவது போன்று வஞ்சக மனமானது துள்ளுவதனால் அஃதடையும் பயன் யாது?

173. வந்ததையும் போனவையும் வைத்துவைத்துப் பார்த்திருந்தால் சிந்தை இதமகிதம் சேரும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல்முறை வினைக்கீடாக வந்து பொருந்தி நுகர்ந்த பொருள்களையும், நுகரவரும் பொருள்களையும் எண்ணி எண்ணி நோக்கி கொண்டு இருந்தால், இன்பத் துன்ப ஈடுபாடுண்டாகும். அதனால் பிறப்பு இறப்பு நேரிடும்.

174. ஏறுமயிர்ப் பாலம்உணர் விந்தவிட யங்கள்நெருப் பாறெனவும் நன்றாய் அறிந்தேன் பராபரமே.

தமேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஆருயிரின் உணர்வு ஏறி நடந்து செல்லும் மயிர்ப்பாலம் போன்றது. ஐம்புலநுகர்வுகள், அம்மயிர்ப்பாலத்தின் கீழ் ஓடும் நெருப்பாறோடொக்கும்.

175. பொறிவழியே ஏழை பொறியாய் உழல்வதுநின் அறிவின் விதித்தவிதி ஆமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஐம்பொறிகளின் வழியாக அறிவற்ற எளியோன் புலன்களிற்பட்டு அலைந்து திரிந்து துன்புறுவது தேவரூடையஅத்தன்மைக்குப் பொருந்துமோ?

176. பாசசா லங்கள்ஸலாம் பற்றுவிட ஞானவைவாள்
வீசநாள் எந்நாள் விளம்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மாயா காரியப் பொருள்கள் பாசக் கூட்டம்
எனப்படும். அவற்றின் கண்ணுள்ள பற்று விட்டு
நீங்கும்படி திருவடியுணர்வாம் ஞானவாள் கொண்டு
வீசநாள் எந்நாளோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

177. எந்தவுட லேனும் எடுத்தவுடல் நல்லதென்று
சிந்தைசெய வந்ததிறஞ் செப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகத்தின்கண் காணப்படும் எல்லாம் பிறப்பினும்
மக்கட் பிறப்புச் சிறந்ததாகக் கருதப்படுவதற்குக்
காரணம் யாதென எனக்கு உரைப்பாயாக.

178. பொய்யெல்லாம் ஒன்றாய்ப் பொருத்திவைத்த பொய்யுடலை
மெய்யென்றான் மெய்யாய் விடுமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நிலையற்றனவாகிய மெய்யெனப் படும் தத்துவக்
கூடங்களை ஒன்று சேர்த்துப் பொருத்தப்பட்ட
இப்பொய்யுடலை மெய்யென்று பெயரிட்டு
அழைப்பதால் மெய்யாகி விடுமோ? ஆகாது.

179. மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்று நம்பி ஐயோ
நின்னை மறக்கை நெறியோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஐயோ! மின்னலை யொத்து நிலையில்லாத
இப்பொய்யுடலை மெய்யென்று தவறுக நம்பி,
மெய்ப்பொருளாகிய நின் திருவடியை மறந்து
விடுதல் நன்னெறியாகுமோ? ஆகாது.

180. நித்தியமொன் றில்லாத நீர்க்குமிழி போன்றவுடற்
கித்தனைதான் துன்பமுண்டோ என்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
என்றும் நிலைத்திருப்பதற்கில்லாத நீர்க்குமிழியை
யொத்த இவ்வுடற்கு துன்பங்கள் உண்டாதல்
முறையாகுமோ? கூறியருள்வாயாக.

181. தேகம்இறும் என்றுசடர் தேம்புவதென் நித்திரையில்
ஊகமறிந் தாற்பயந்தான் உண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இவ்வுடம்பு நம்மைவிட்டு நீங்கி இறக்குமென்று நாம்
அச்சங் கொள்வதற்கோ, வருந்துவதற்கோ என்ன
காரணமுள்ளது? நாடொறும் நமக்கு ஏற்படும்
பேருறக்கத்தின்கண் நாம் அப்பருவுடம்பினின்றும்
நீங்கியிருக்கின்றோ மென்பதையுணர்ந்தால் காரணத்
தால் இறக்குங்காலத்து அச்சமுண்டாகுமோ?
உண்டாகாது.

182. ஏதைச் சுமையா எடுப்பார் எடுத்தவுடல்
சேதமுறின் யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இவ்வுடல் நீங்குமாயின் இனிமேல் எவ்வகையான உடற்சுமையை எடுப்பரோ?

183. தோற்பாவை நாலாட் சுமையாகுஞ் சீவனொன்றிங் கார்ப்பால் எடுத்ததெவ ராலே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தோலாகிய பாவை போன்ற இவ்வுடம்பு உயிர் நீங்கினால் நாலாட்சுமையாகயிருக்கின்றது. அவ்வுடம்பின்கண் ஆருயிர் பொருந்திச் சுமப்பதற்குக் காரணம் யாதாகும்?

184. ஞாலத்தை மெய்யெனவே நம்பிநம்பி நாளுமென்றன் காலத்தைப் போக்கியென்ன கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இந்நிலவுலகத்தை ஒரு காலத்தும் அழியாதிருக்கும் மெய்ப் பொருளென்று அடியேன் மீட்டும் மீட்டும் நம்பிநம்பி எந்நாளும் எளியேனுடைய காலத்தை வீணாகப் போக்கினேன். அதனாற் பயன் யாது? ஒன்றுமில்லை.

185. பொய்யுலக வாழ்க்கைப் புலைச்சேரி வாதனைநின் மெய்யருளின் மூழ்கின் விடுங்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நிலையில்லாத மாயா காரிய வடிவாகவுள்ள இவ்வுலக வாழ்க்கை ஒரு புலைச்சேரியை ஒக்கும்.

அதனால் ஏற்படும் பயிற்சிப்பற்றென்னும் தீநாற்றம் நின்னுடைய நிலைபெற்ற திருவருளின்கண் அவ்வருளால் அழுந்திமுழுகின் நீங்கியொழியும்.

186. நூலேணி விண்ணேற நூற்குப் பருத்திவைப்பார்
போலே கருவிநன்னூற் போதம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வானத்திற்கு ஏறும் பொருட்டு ஒருவர் நூலேணி அமைக்க முற்படுகின்றனர். அவர் அதற்கு வேண்டும் நூல் தேட முற்படுகின்றனர். முற்பட்டுப் பருத்திச் செடியுண்டாகப் பருத்தி விதைக்கின்றனர் என்பதனோடொக்கும். அது போன்றதே உலகியல் நூல்களைக் கற்பதனால் திருவடியை அடையலாம் எனமுயல்வது.

187. சின்னஞ் சிறியார்கள் செய்தமணற் சோற்றையொக்கும்
மன்னுங் கலைஞான மார்க்கம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல் நூலுணர்வால் திருவடியுணர்வு கை கூடுதல் சிறுவீடு கட்டி விளையாடும் பேதைப் பருவப் பெண்கள் சமைக்கும் மணச்சோற்றால் பசி நீங்குவதனோ டொக்கும்.

188. வாசகஞ் னத்தால் வருமோ சுகம்பாழ்த்த
பூசலென்று போமோ புகலாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வாய்வன்மையால் பேசும் வல்லானொருவனுக்கு

அப்பேச்சுத் திறனால் பேரின்பம் கூடுமோ?
இப்பாழான வாய்மொழிப் போரால் வருமுனைவு
எண்ணம் நீங்குமோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

189. கேட்டதையே சொல்லுங் கிளிபோல நின்னருளின்
நாட்டமின்றி வாய்பேசல் நன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பிறர் கூறுவதைக் கேட்டுக் கேட்டவண்ணம் கூறும்
கிளிப்பிள்ளை போன்று அடியேனும் நூலும்
நூலுணர்ந்தாரும் கூறுவதைக் கேட்டு அப்படியே
கூறிக் கொண்டு வருவதால் உண்டாகும் நன்மை
யாது? ஏதுமில்லை.

190. வெளியாய் அருளில் விரவும்அன்பர் தேகம்
ஒளியாய்ப் பிறங்கியதும் உண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருச்சிற்றம்பலம் எனப்படும் சிதாகாய வடிவமாகிய
உன்னன்பர் உன்னுடைய திருவருள் ஒளியில்
கலந்தபின் அவர்களுடைய பூதவுடல் மாயாகாரிய
ஒளியாகத் தோன்றாது திருவருள் ஒளியாகவே.
நிற்கும்.

191. காலமொரு மூன்றுங் கருத்திலுணர்ந் தாலும்அதை
ஞாலந் தனக்குரையார் நல்லோர் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
முன்னவனருளால் முக்காலமும் தங்கருத்தில்

உணர்ந்த முதறிஞர் அதனைப் பொது
மக்களிடையே தாம் அறிந்திருந்தாலும் கூறார்.

192. கொல்லா விரதமொன்று கொண்டவரே நல்லோர்மற
நல்லாதார் யாரோ அறியேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
கொல்லாமையாகிய சிறந்த நோன்பினைக் கடைப்
பிடித்து ஒழுகுவோரோ நல்லவரென நவிலுதற்குரிய
ராவர். கொலை புரிவோரை எப்பெயரான்
அழைப்பதென விளங்கவில்லை. அதனால் சொல்ல
அறியேன் என்பதாம்.

193. இல்லாத காரியத்தை இச்சித்துச் சிந்தைவழிச்
செல்லாமை நல்லோர் திறங்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நிலையில்லாத மாயா காரியப் பொருள்களை
நிலைக்குமென மயங்கி அப்பொருள்களின் மேல்
பற்றுக் கொண்டு மனம்போன வழியே போகாது
மெய்பொருட் சார்பில் நிலைத்துநின்றல் நல்லவர்
நற்றிறமாகும்.

194. ஏதுவந்தும் ஏதொழிந்தும் என்னதுயான் என்னார்கள்
போதநிலை கொண்ட புலத்தோர் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மெய்யுணர்வு கைவந்த மேலாந்தவந்தோர்
உலகியன் முறையால் எத்தகைய செல்வம் வந்து

பொருந்தினாலும், அல்லது இருந்தது அழிந்தாலும்
அது பற்றி யான், எனது, என்னும் செருக்குக்
கொண்டு முனைப்புறார்.

195. ஆயிரஞ்சொன் னாலும் அறியாத வஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடு கூடிற் பிழைகாண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
கற்றுத் திறம்படப் பேசுவது மட்டும் கைவந்தோர்
அளவில்லாமல் பேசினாலும் அவர் கரவாடு
வன்னெஞ்சர் அத்தகைய பேயரொடு இணங்குதல்
பெரும்பிழையாகும்.

196. மாய மயக்கொழிந்தார் மற்றொன்றை நாடுவரோ
நேய அருள்நிலையில் நிற்பார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மாயாகாரியப் பொருள்களில் ஏற்படும் மயக்கம்
திருவருளால் நீக்கப்பெற்றவர், அப்பொருள்களி
லொன்றையும் ஒரு சிறிதும் விரும்பார் திருவருளி
லேயே உறுதியாக நிலைத்து நிற்பார்.

197. நித்திரையிற் செத்தபிணம் நேருமுடற் கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களே நல்ல துறவோர் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நாடோறும் ஒவ்வொருவரும் உறங்குங் காலத்து
அவர்தம் உடம்பு பிணம் போன்று செயலற்றுக்
கிடக்கின்றது. அத்தகைய நிலைமையினையுடைய

இவ்வுடம்பின் மேல் பற்றுக் கொள்ளாத தூய மனமுடையரே நல்ல மெய்த்துறவினராவர்.

198. எந்நெஞ்ச மேனும் இரங்குமே, நின்னருட்குக் கன்னெஞ் சரும்உளரோ காட்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தேவரீருடைய திருவருளின் திருமுன் எத்தகைய உள்ளமும் உருகும். அங்ஙனமின்றி உருகாத கன்னெஞ்சினரும் உளராவரோ?

199. மந்தஅறி வாகியின்பம் வாயா திருந்தலைந்தால் சிந்தைமயங் காதோஎன் செய்வேன்பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! கூர்த்தமதி யில்லாத மந்த அறிவினைஅடியேன் உடையனாகி அதனால் வாய்க்க வேண்டிய திருவடியின்பம் வாய்க்கப்பெறாது இருந்து துன்பத்தில் ஆழ்ந்து அலைந்து திரிந்தால் அடியேன் மயக்கமுறாது மற்றென் செய்வேன்.

200. தேடினேன் திக்கனைத்துந் தெண்டனிடேன் சிந்தைநைந்து வாடினேன் என்மயக்கம் மாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளாசான் எந்நாள் எழுந்தருள்வரோ என்று யாங்கணும் பெருவேட்கையுடன் தேடினேன். உன்னுடைய திருவருள் எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற அகல் நிறைவாய்ப் பரந்திருக்கும்

பண்புணர்ந்து எல்லா இடங்களிலும் வீழ்ந்து வணங்கிக் கும்பிட்டேன். எண்ணம் கலங்கி வாடினேன். வாடிய எளியோனுடைய மயக்கத்தினை மாற்றியருள்வாயாக

201. மடிமையெனும் ஒன்றை மறுத்தன்றோ என்னை அடிமைகொளல் வேண்டும் அரசே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வேந்தே! என்பாலுள்ள மடியினை யறுத்தருளியன்றோ அடியேனை ஆட்கொண்டருளுதல் வேண்டும்.

202. காலர்பயந் தீரஇன்பக் காற்கபய மென்றெழுந்த மாலை வளர்த்தனையே வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நமன் தூதரால் ஏற்படும் பிறப்பினுக்கு வாயிலாம் இறப்புக்கு ஏற்படும் பேரச்சம் நீங்கும் பொருட்டு உன்னுடைய திருவடிப் புகழ்தம் பேரின்பினை அணையவேண்டுமென்று அடியேன்பால் எழுந்த பெருவேட்கையினை வளர்த்தருளினையே; உன்னுடைய திருவடி வாழ்வதாக.

203. நீர்ப்புற் புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப் பார்ப்பதல்லால் வேறுமொன்றைப் பாரேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நீரிற்றோன்றுங் குமிழியினையொத்த நிலையில்லாத

அடியேன் மனம் நின் திருவருளிற்கூடி மேலாம் அறிவு வெளியாகக் கலக்க அடியேன் கருதுவ தல்லாமல் உலகியற் பொருள்களில் ஒன்றையும் கருதுதல் செய்யேன்.

204. நீர்க்குமிழி போலென் நினைவுவெளி யாக்கரையப் பார்க்குமிடம் எல்லாம்என் பார்வை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் அடியேன் மனம் நீர்க்குமிழி போன்று அவ்வருள் வெளியாம் திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஓடுங்க எளியேன் எங்கு பார்த்தாலும் அப்பர வெளித்தோற்றமே தோன்றுகின்றது.

205. ஆடிஓய் பம்பரம்போல் ஆசையுடன் எங்கும்உனைத் தேடிஓய் கின்றேன்என் செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சுழன்று ஆடி ஓய்ந்து நின்ற பம்பரம் போன்ற அடியேன் பெருவேட்கையுடன் உன்னுடைய திருவடியினை எங்குந் தேடிக் காணப் பெறாமை யால் ஓய்ந்து போனேன் வேறு என் செய்வேன்?

206. வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வேறென்னார் கண்களிக்கும் நாதாந்த மோன நலமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மறைமுடிவாம் வேதாந்தமும் முறைமுடிவாம் சித்தாந்தமும் பள்ளி வகுப்புப் போன்ற

மைந்தனவாதலின் அவை இயைபில்லாத வேறானவையென்று நல்லோர் கூறார்; மெய்கள் முப்பத்தாறுங் கடந்து மேலான உணர்வினால் பெறும் நலந்தினைக் கண்டு களித்தோரே அந்நல்லோராவர்.

207. ஆனந்த மானநினை அன்றியொன்றை உன்னாத மோனந் தமிழேற்கு முத்தி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிவப்பேரின்பமே திருவுருவாய்த் திகழ்கின்ற நின்னை விடுத்து வேறொன்றனைக் கனவினு நினைக்க வொண்ணாத உரையற்ற மோனமே அடியேனுக்கு மாறிலா வீடு பேறாகும்.

208. ஏதுக்கும் உன்னைவிட இல்லையென்றால் என்கருத்தைச் சோதிக்க வேண்டாநான் சொன்னேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேன் வாயிலாக நிகழும் எச்செயலும் உன்னுடைய திருவருட்டுணையின்றி நிகழாதென்றால், எளியேன் எண்ணத்தைச் சோதித்தருள வேண்டா; ஏழையேன் இதனை நிற்பால் விண்ணப்பஞ் செய்து கொள்கின்றேன்.

209. முத்தியிலுந் தேகமிசை மூவிதமாஞ் சித்திபெற்றார் எத்தனைபேர் என்றுரைப்ப தெந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வீடு பேற்றின்கண் அருவுருவப்பேறு அருவுருவப்

பேறு, உருவப்பேறென மூவகைச் சித்திகளுள்ளன. அவற்றைத் திருவருளால் பெற்றுள்ள அகத்துவத் தோர் எத்துணையோரென்று அளவிட்டுக் கூறுதல் அரிதென்ப.

210. நீயன்றி நானார் நினைவார்என் நெஞ்சகமார்
தாயன்றிச் சூலுமுண்டோ சாற்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தேவரீர் ஆட்டுவிக்கும் வழி ஆடும் இயல்பு வாய்ந்த அடியேன் நின்னையன்றி எத்த்மையேன்; அடியேன் எண்ணம் தான் யாது? அவ்வெண்ணத் திற்குக் கருவியாகவுள்ள மனந்தான் யாது? எல்லாம் உன்னுடைய முதன்மையின்கண் அடங்கியவே. அதனால் நீயே எல்லாவுரிமையும் உடையதாயின் வயிற்றைவிட்டுச் சூல்வேறாக விருப்பதுண்டோ? இல்லை.

211. அங்கமே நின்வடிவ மானசுகர் கூப்பிடநீ
எங்கும்ஏன் ஏனென்ற தென்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தம்முடம்பினைச் சிவமெய்யாகக் கண்ட சுகராகிய சிவமுனிவர்தந்தை யழைப்பினுக்கு விடையாக ஏன் என்று கூறினார். அச்சொல் எல்லா இடங்களிலு மிருந்து உண்டாவதாயிற்று. இஃதொரு பெரு வியப்பாம்.

212. கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருள்மேற் கொண்கெழித்தார்த்திமுத்தால்
கள்ளமனக் கப்பலெங்கே காணும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உன்னுடைய மிக்க குளிர் பொருந்திய திருவருட்
பெருவெள்ளமானது சுழித்தார்க்கு செல்லும்போது
அடியேனுடைய கள்ள மனக் கப்பலானது,
அச்சுழியால் இழுக்கப்பட்டு அதன்கண் அழுந்து
வதல்லாமல், எங்கே மேலோங்கிக் காணும்?

213. எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ் சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையால் இன்பம் வருமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியற் கல்வியாகிய இலக்கிய இலக்கணங்களை
ஐயத்திரிபறக் கற்றுணர்ந்தோமென்னும் செருக்கால்,
கேட்போர் மெச்சும்படி விரித்துரைப்பது,
பலரோடும் சொற்போரிடுவது முதலியவற்றால்
திறமை பெற்றவர்க்குத் திருவடிப் பேரின்பம்
வாய்த்து வருமோ?

214. கல்லெறியப் பாசி கலைந்தநன்னீர் காணும் நல்லோர்
சொல்லுணரின் ஞானம்வந்து தோன்றும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நீரை மறைத்துப் பரந்திருக்கும் நீர்ப்பாசியினை
விலக்குதற் பொருட்டு, நீரிட்கள்ளினை எறிவர்.
கல்லெறியப்பட்ட இடத்தில் பாசம் அகலும்.
ஏனைய இடங்களில் பாசம் அறாதிருக்கும். பாசம்

கலைந்த இடத்தில் நல்லநீர் நன்றாகக் காணப்படும். அது போல் இறைநூல் கற்றுணர்ந்த நல்லோர் திருவருளால் வாய்க்கப் பெற்று அவர் கூறும் மெய்யுணர்வு மொழிகளால் திருவடியுணர்வு கைகூடும்.

215. நின்னை யுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்த பேயறிஞர்
என்ன கதிபெறுவார் எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எந்தையே! திருவருளால் நின்னுடைய திருவடியினை உணர்ந்த சிவனடியார்களை உண்மையுணராது இகழ்ந்த பேயனைய கொடியோர், எத்தகைய இருளுலகையடைந்து எவ்வகைய துன்பத்தை அடைவரோ?

216. என்னதுயான் என்னல்அற்றோர் எங்கிருந்து பார்க்கினும்நின்
சன்னிதியாம் நீபெரிய சாமி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! என்னது யான் என்னும் பிறப்பற்று அகப்பற்றாகிய செருக்கு திருவருளால் அறப்பெற்றோர் எவ்விடத் திலிருந்து உன்னுடைய திருவடியினை நோக்கினாலும் அங்கெல்லாம் உன்னுடைய திருவடியே காணப்படுகிறது. நீயே மாதவன்.

217. சோற்றுத் துருத்திச் சுமைசுமப்பக் கண்பிதுங்கக்
காற்றைப் பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சோறு முதலிய உணவுப் பொருள்களை ஓவாது அடைத்து வைக்கும் தோற்பையாகிய இவ்வுடற் சுமையின் நீண்டநாள் அழியாது சுமந்து திரிய விரும்பி உயிர் முச்சினை அடக்கிச் செய்யப்படும் அடயோகத்தைக் கைக்கொண்டு கண் ஷீளியே தள்ளும்படி காற்றைப்பிடித்து அலைந்தேன்.

218. உள்ளபடி யொன்றை உரைக்கின்அவர்க் குள்ளுறவாய்க் கள்ளமின்றி அன்பாய்க் களிப்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இறைநூற்றொடர்பாக எப்பொருளையும் நூலுணர்வு நூகர்வுணர்வுகளுக்குப் பொருந்த ஒருவர் உரைப்பாராயின் அவர் தமக்கு அகத்துறவாப் பொருந்திக் கரவில்லாமல் மெய்யன்பாய் அடியேன் களிப்படைவேன்.

219. அடுத்தஇயல் பாகவொன்றை யான்பகர்வ தல்லால் தொடுத்ததொன்றை யான்வேண்டிச் சொல்லேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நான்முறை மாறாது ஒரு பொருளின் உண்மையியல் பினை அடியேன் உள்ளவாறு கூறுவதன்றி எளியேனாகக் கற்பித்து எதுவும் சொல்லேன்.

220. உள்ளமறி யாதொருவர் ஒன்றைஉன்னிப் பேசில்ஐயோ துள்ளியிளங் கன்றாய்த் துடிப்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேன் மனக்கருத்தினை உள்ளவாறுணராத ஒருவர் ஒன்றினைத் தம்மனம் போன்று கற்பித்துக் கூறின் ஐயோ அதனைப் பொறுக்க முடியாமல் இளங்கன்று துள்ளித் துடிப்பது போன்று துடித்து வருந்துவேன்.

221. எல்லாரும் இன்புற் றிருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன் றறியேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகத்திலுள்ள அனைவரும் அனைத்துயிர்களும் திருவருளால் சிவப்பேரின்பத்தினை அணைந்து இடையறாது இன்புற வேண்டுமென்று ஒல்லும் வகை ஒவாது உள்ளன்புடன் எண்ணுவதல்லாமல் வேறொன்றும் அடியேன் அறியேன்.

222. முன்னாள்மெய்க்ஞான முனிவர்தவம் ஈட்டுதல்போல்
இந்நாளிற் காணஎனக் கிச்சை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! முற்காலத்தில் திருவடியுணர்வாம் சிவஞானமுணர்ந்தோர் இடையறாதியற்றிச் சிவமுனிவர் ஈட்டு நற்றவம் போன்று இந்நாளிலும்மெய்யன்பர் அங்ஙனம் நற்றவம் புரிந்து ஈட்டுவதை அடியேன் கண்டு மகிழப் பெருவேட்கையுடையேன்.

223. கன்மமென்ப தெல்லாங் கரிசறவே மெய்க்ஞான
தன்மநிலை சார்ந்ததன்பர் தன்மை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! செயல்கள் அனைத்தும் குற்றம் அற்ற அறநிலையை அடைந்தன. இதுவே மெய்யுணர்வு நிலை சார்ந்த சினடியார்தம் இயல்பாகும்.

224. கண்துயிலா தென்னறிவின் கண்ணுடே காட்சிபெற
மண்டிய பேரொளிநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மறத்தலெனச் சொல்லப்படும் தூங்குதல் செய்யாத உணர்வின் கண்ணே உன்னுடைய திருவடிக்காட்சி யுண்டாகும்படி அருட் பேரொளியாய் நின்ற உன்னுடைய திருவருள் வாழ்க.

225. நானான தன்மையென்று நாடாமல் நாடஇன்ப
வானாகி நின்றனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேன் நானென்னும் உரிமையும் முதன்மையும் கொள்ளும் நானான தன்மையினை எந்நாளிலும் விரும்பாமல் உன்னுடைய திருவடியே நிலைத்த புகலென நாடப் பேரின்பப் பேரறிவுப் பெரு வெளியாகிய திருச்சிற்றம்பலமாகி நின்றனை. உன்னுடைய திருவடி வாழ்க.

226. அகத்து டணுவணுவாய் அண்டமெல்லாந் தானாய்
மகத்தாகி நின்றனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பேரொடுக்கக் காலத்தில் நுண்மையனுவினுள்மீ நுண்மையாகியும், காப்புக் காலத்தில் அண்டங்க ளனைத்தும் தானேயாகியும், படைப்புக் காலத்தில் இவ்வனைத்தையுங் கடந்த மிகப்பெரிய மேலான நிலையில் நிற்பதாகியும் உள்ள உன்னுடைய திருவருள்நிலை என்றும் வாழ்க.

227. காரகமாங் கர்ப்பஅறைக் கண்ணாடும் என்கண்ணே
வாரம்வைத்துக் காத்தனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திணிந்த இருள் நிறைந்த கருவறைக் கண்ணும் அடியேன்பால் தண்ணளியாகிய பேரன்பு வைத்துக் காத்தருளினை. அத்தகைய உன்னுடைய திருவருள் வாழ்க.

228. புரந்தோர்தந் தேசமென்பார் பூமியைப்போ ராடி
இறந்தோருந் தம்மதென்பார் என்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நிலத்தை ஆண்டவர்கள் அதனைத் தம் நாடென்று கூறினர். அந்நிலத்தின் பொருட்டுப் பெரும்போர் செய்து இறந்தவரும் தம்முடைய நிலமென்று கூறினர். இஃதென்ன வியப்பு?

229. மூர்த்தியெல்லாம் வாழியெங்கள் மோனகுரு வாழிஅருள்
வார்த்தையென்றும் வாழிஅன்பர் வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உடையான் எனப்படும் மகேசுவரவடிவம் இருபத்து நான்கும் வாழ்க! அடியேனை ஆளாக் கொண்டருளிய மோனகுரு வாழ்க; திருவருள் மொழியாம் “சிவ சிவ” என்னும் சித்தாந்தப் பெருமொழி என்றும் வாழ்க. மெய்மை நீங்கா மேலாம் காதல்சேர் சிவனடியார்கள் வாழ்க.

230. சொல்லும் பொருளுந் தொடரா அருள்நிறைவில்
செல்லும் படிக்கருள்நீ செய்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளை முன்னிட்டல்லாமல் சொல்லாலும் பொருளாலும் தொடரவொண்ணாத உன்னுடைய திருவடி நிறைவில் அடியேன் சென்று சேரும்படி திருவருள் செய்தனை.

231. இற்றைவரைக் குள்ளாக எண்ணரிய சித்திமுத்தி
பெற்றவர்கள் எத்தனைபேர் பேசாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஆண்டவனருளால் மீண்டும் உலகு உளவான காலந்தொட்டு இந்நாள்வரை அகத்தவப்பயனும் எண்பெரும் பேறு பெற்றவர்களும், திருவருளால் செம்பொருட்டுணிவின் சிறப்பாம் திருவடிப் பேறுபெற்றுப் பேரின்பந் துய்ப்பவர்களும் எத்துணைபேர் எனக்கு உரைப்பாயாக.

232. நாடும் நகரும்நிசா னாட்டிய பாளையமும்
ஈடுசெயு மோமுடிவில் எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எந்தையே! ஆட்சிக்குரிய நாடும், நகரும், ஆட்சியின்
அடையாமாகிய கொடியும், நால்வகைப்
படைகளும் முடிவு காலத்தில் பெருமையைக்
கொடுக்குமோ?

233. தேடுந் திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப் பெட்டகமும்
கூட விருந்துணையோ கூறாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அரும்பாடுபட்டுத் தேடிக் தொகுத்த பெரும்
பொருளும், அப்பொருள்களுடன் மணிகளும்
வைத்துப் பூட்டப்பட்டுள்ள அழகிய பேழைகளும்
ஒருவர் இறக்குங் காலத்தவருக்கு வழித்துணையாகக்
கூட வருவதுண்டோ? எனக்கு உரைப்பாயாக?

234. தேடாத தேட்டினரே செங்கைத் துலாக்கோல்போல்
வாடாச் சமனிலையில் வாழ்வார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எளிதில் எல்லாராலும் தேடமுடியாத அன்பராயி
னார்க்குத் திருவருளால் வந்து பொருநிய திருவடிச்
செல்வத்தையுடையவரே, வணிகர்தம் கோடாத
செங்கையில் தாங்கும் துலாக்கோல் போல்
பெருக்கத்து மகிழாமலும் சுருக்கத்து வருந்தாமலும்

சமனிலையாக நிற்பர். அவர்தம் வாழ்வே அருள் வாழ்வாகும்.

235. நீராய்க் கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்து நின்றேனைப்
பாராத தென்னோ பகராய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நின் திருவடியினைக் காணப்பெறாது உள்ளம் கசிந்து நீராய் உருகிப் பெருமூச்சு விட்டு நின்ற அடியேனைத் தேவரீர் திருக்கடைக்கண் பாராததென்னையோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

236. உள்ளபொருள் ஆவிஉடல் மூன்றும் அன்றேதான்
கொள்ளைகொண்ட நீயென் குறைதீர் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தேவரீரால் கொடுக்கப்பட்டு அடியேன்பால் இரவலாக நின்றுள்ள “ஆவியும் உடலும் உடமையும்” ஆகிய மூன்றும் தேவரீர் மோன குருவாக எழுந்தருளிய காலத்தே அடியேன் ஒப்புவிக்க ஏற்றுக் கொண்டருளினீர். அத்தகைய நீர் எனியோன் குறைளைத் தீர்த்தருளுதல் வேண்டும்.

237. ஆழ்ந்தாயே யிவ்வுலகில் அல்லலெல்லாந் தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயே என்றனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எனியோனை நோக்கி நீ இத்தனை காலம் இவ்வுலக காலமும் இவ்வுலக முயக்கில் சிக்கி

ஆழ்ந்துமுன்றனையே, அத்துணை அல்லல்
அனைத்தும் திருவருளால் நிங்கி வாழ்ந்தனையே
என்று நீ திருவாய் மலர்ந்தருளினை; நின்னுடைய
திருவடி வாழ்க.

238. தாரா அருளையெல்லாந் தந்தெனையும் நின்னருளின்
வாராயோ என்றனைநீ வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அந்நாளில் தருதற்குப் பொருத்தமில்லாத
உன்னுடைய திருவருள் முழுவதையும் தந்து
அடியேனையும் உன்னுடைய திருவருளால்
வருவாயாகயென்று கூவி அழைத்தருளினை.
அங்ஙனம் திருவாய் மலர்ந்தருளிய நாயனீர் வாழ்க.

239. ஆசையுன்மீ தல்லால் அருளறிய வேறுமொன்றில்
பாசம்வையேன் நின்கருணைப் பாங்காற் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவரீருடைய திருவருட் பாங்கினால் அடியேன்
காதல் உன்னுடைய திருவருளறிய வேறுஒரு
பொருளின்கண்ணும் விருப்பம் வையேன்.

240. ஆதியந்த நீருவாய் ஆண்டதல்லால் நின்னையன்றிப்
போதனையும் உண்டோ புகலாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தேவரீர் குருவாய் எழுந்தருளி வந்து அடியேனை
தடுத்தாட் கொண்டருளிய தொடக்கத்திலும்

தேவரீரே வந்தல்லாமல் வேறில்லை. அதுபோல் முடிவிலும் உன்னுடைய திருவடியையன்றி வேறு மொறு போதனையுமுண்டோ? புகன்றருள்வாயாக.

241. தானாக வந்து தடுத்தாண் டெனையின்ப
வானாகச் செய்தஇன்ப வானே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனை ஆண்டருளும் பொருட்டு நாயனீர் தானாக வலியவந்து தடுத்தாண்டு எளியேனை இன்பவானெனப்படும் திருச்சிற்றம்பலத்தின் கண்ணுக்கின பேரின்பப் பெருவெளியே.

242. பற்றற் றிருக்குநெறி பற்றிற் கடல்மலையுஞ்
சுற்ற நினைக்குமனஞ் சொன்னேன் பராபரமே.

கருத்துரை : உலகியற்பொருள்களில் பற்றுக் கொள்ளாது இருக்கும் நன்னெறியில் அடியேன் உறைத்து நிற்க விரும்பினால் எளியேன் மனம் ஆழ நீளம் அகலம் அறியவொண்ணாக் கடலினும் மலையினும் சுற்றித் திரிய எண்ணி முனைகின்றது. இதனைத் தேவரீர் திருமுன் விண்ணப்பித்துக் கொள்கின்றேன்.

243. படிப்பற்றுக் கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச் சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க் கன்றோ சுகங்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியற் கருவி நூல்களைப் படிப்பதும், அமைந்து

படித்தோர் சொல்லக் கேட்பது நீங்கி உலகியற்
பொருள்களில் ஒரு சிறிதும் பற்றில்லாமல், உள்ளத்
துடிப்புகளும் இல்லாமல் நன்னெறியின்கண்
உறைத்து நின்றவர்க்கன்றோ திருவடிப் பேரின்பம்
உண்டாகும்?

244. சத்தாகி நின்றோர் சடங்க எலிலிங்கமென
வைத்தாரும் உண்டோயென் வாழ்வே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனின் பெருவாழ்வே! சிவமாந்தன்மை
அடைந்த சிறப்பினத்தார் என்றும் பொன்றாத்
திருவுருஉடையவராவர். அவர்தம் திருமேனியை
இவ்வுலகின்கண் சிவக்குறிவடிவமாகத் திருவருளால்
வைத்தவரும் உளரோ?

245. சித்த நிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தார் உடல்தீபம்
வைத்தகர்ப்பூ ரம்போல் வயங்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உள்ளத்தின்கண் வேறெந்நினைப்புமின்றித் திருவடி
நினைப்பு ஒன்றையாய்நின்றவர் வேறுபாடில்லாத
சமாதியென்னும் நிட்டையினை எய்தியவராவர்.
அவர்தம் திருமேனி தீபத்தின்கண் வைக்கப்பட்ட
கருப்பூரம் போன்று ஒளியாகவே விளங்கும்.

246. ஆதிகா லத்தில்னை ஆண்டனையே இப்பால்நீ
போதியெனில் எங்கேநான் போவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனைத் தடுத்தாட் கொண்டருளிய பழங்காலத்தில் நீ எளியேனை ஆண்டு கொண்டருளினை; இப்போது ஏழையேனை நீ போவாயாக என்றருளினால், நாயேன் எங்கே போவேன்.

247. நாவழுத்துஞ் சொல்லலரோ நாளுதிக்கும் பொன்மலரே தேவையுனக் கின்னதென்று செப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் மெய்யடியார்கள் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கித் தம் நாவினால் வழித்திப் பாடும் தூய சொன்மலரே? அல்லது நீர்ப்பு, நிலப்பு, கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ என்று சொல்லப்படும் நால்வகை நறுமணப் பூக்களை இவை போதாகி ஒவ்வொரு நாளும் நிற்குநிலையில், எடுத்துக் கொண்டு வந்து நறுமணமாலை கட்டி உன்னுடைய திருவடிக்குச் சாத்தி வழிபடச்செய்யும் பொன்மலரோ? உனக்குப் பெருவிருப்பமுள்ளது. இறைவன் பாமாலைக்கு மிகுந்த பரிவுகொள்வான்.

248. கன்னல்தரும் பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க் கற்கண்டாய் இன்னமுதாய் என்னுள் இருந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! தேவரீர் அடியேன் மனத்தக்கது இனிய கரும்பி னின்று காய்ச்சி எடுக்கப்படும் வெல்லப்பாகும்,

வெல்லக் கட்டியும் கற்கண்டும், இனிய அமுதமும்
போன்று மாறா இன்பந்தந்து கொண்டிருக்கின்றீர்.

249. சிற்பரமே தற்பரமே தெய்வச் சுருதிசொன்ன
அற்புதமே அன்பே அறிவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மேலான வாலறிவனே, தன்னொப்பாரில்லா
மேலோனே, தெய்வத் தமிழ்மறையாகத் திகழ்
வோனை, அம்மறைக்கண் எடுத்தோதப்படும்
வியத்தகு மறைப் பெருமானே, அன்புருவான
வனே. இயற்கை யுணர்வினனே.

250. அறிவிப்பான் நீயென்றால் ஐம்புலன்க டந்தந்
நெறிநிற்பார் யாரே நிகழ்த்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அவரவர் வினைக் கீடாக அவரவர் மனத்தகத்திருந்து
அறிவித்தருள்கின்றவன் நீயே ஆவாய். அங்ஙன
மாயின் தாமாக ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி
நன்னெறிப் படர்ந்து அம்மேலான உணர்வு
நெறியில் நிற்கும் மேலோர் யாவரோ?
நிகழ்த்தியருள்வாயாக. அதுபோல் நன்னெறி
நாற்படியில் ஒழுகுவாரை நாயனே மேல் நிலையில்
நிறுத்துவன்.

251. அந்தக் கரணமெனும் ஆகாத பேய்கள்ளனை
வந்துபிடித் தாட்ட வழக்கோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மனத்தின் ஒரு நிலையாகிய தூக்கியெண்ணும் சித்தமும் நினைந்து ஐயுறும் மனமும் முனைந்துகாண முற்பட எழும் ஆங்காரமும், கொள்ளவும் தள்ளவும் வினைக்கீடாக ஆய்ந்து உறுதி செய்யும் புத்தியும் என்று சொல்லப்படும் அந்தக் காரணங்கள் நான்கும், அடியேனுக் கொவ்வாத பேய்களாய் வந்து எளியேனைப் பிடித்து ஆட்டல் முறையோ?

252. ஐவரொடுங் கூடாமல் அந்தரங்க சேவைதந்த
தெய்வ அறிவே சிவமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேன் ஐம்பொறிகளின் வழிச் செல்லாமல் உன்னுடைய திருவருளின் வழிச் செல்லுமாறு, தனிப்பெருங் காட்சியின் அடியேனுக்குக் குருவாக எழுந்தருளி வந்து தந்தருளிய தெய்வ அறிவே, “சிவனெனு நாமம் தனக்கே உடைய செம்மேனி எம்மானாகிய செம்பொருளே!”

253. அருளாகி நின்றசுகம் ஆகாமல் ஐயோ
இருளாகி நிற்க இயல்போ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் அடியேன் திருவருள் வடிவாய்த் திகழும் உன்னுடைய பேரின்பப் பெருமலையாக ஆகாமல், ஐயோ, ஆணவ வயப்பட்டு இருளாகி நின்றல் எளியேனுக்கு இயல்போ? இல்லை.

254. அன்பரெல்லாம் இன்பம் அருந்திடவும் யான்ஒருவன்
துன்புறுதல் நன்றோநீ சொல்லாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
முப்பொறியால் நாற்படியால் நன்னெறி வழி
யொழுகி உன்னுடைய திருவடிக்கண் நீங்காப்
பற்றுவைத்துள்ள மெய்யன்பரனைவரும் உன்
னுடைய திருவடிப் பேரின்பம் நுகர்ந்து திளைக்க
அடியேன் மட்டும் பிறவித் துன்பத்தினின்றும்
நீங்காமல் வருந்துவது உன்னுடைய திருவருட்கு
அழகாமோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

255. சந்தமும் நின்கருணை சாற்றுவதல் லால்வேறு
சிந்தைஅறி யேன்உன்றன் சித்தம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எக்காலத்திலும் தேவரீருடைய பெருந்தண்ணளி
யாங் கருணையினை உள்ளன்புடன் தெள்ளத்
தெளிய எடுத்துப் புகழ்ந்து மொழிவதல்லாமல்
வேறு நாட்டம் ஏதும் அடியேன் அறியேன்.

256. நான்நான் எனக்குளும் நாட்டத்தால் என்னைவிட்டுப்
போனாலும் உன்னைவிட்டுப் போகேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளை நினையாது எனக்கே உரிமையும்
முதன்மையும் ஏறட்டுக் கொண்டு நான் நான் எனக்
குளறிக் கொண்டு திரியும் நாட்டத்தால் தேவரீர்
அடியேனைக் கைவிட்டுத் தொலைவில் நின்றாலும்

அடியேன் உன்னுடைய திருவடியை விட்டுப் போகேன், நீயே எனியேனுக்கு நீங்காப் புகலிடம்.

257. இக்காயம் பொய்யேன்றோர் ஈட்டத் துனக்கபயம்
புக்காதார் உண்டோ புகலாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நிலம் முதலாகச் சொல்லப்படும் ஐம்பூதக் கூட்டறவால் திருவருளால் படைக்கப்பட்ட இவ்வுடம்பு நிலையில்லாது என்னும் உண்மையினை உணர்ந்த மெய்யடியார் திருக்கூட்டத்துள் உன்னுடைய திருவடிக்கு அடைக்கலமெனப் புகல் புகாதாரும் உண்டோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

258. தானாதல் பூரணமே சாருமிடம் உண்டுயிரும்
வானாதி யும்ஒழுங்காய் மன்னும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! ஆருயிர்களினிடத்தும் வானம் முதலாகச் சொல்லப்படும் பூதங்களினிடத்தும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் முழுபரப்பே அவைகள் ஒழுங்காய்ச் சார்ந்து நிற்பதற்காம் நிலைக்களமே உன்னுடைய திருவடியே அடியேன் நிலையாகத் தங்குமிடமாக உள்ளது.

259. உன்னுமனங் கர்ப்பூர வுண்டைபோ லேகரைய
மின்னும்ஆ னந்த விளக்கே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் நின்திருவடியினையே இடையறா

தெண்ணும் மனங் கருப்பூரக் கட்டிபோன்றதாகும்.
அக்கட்டி உன்னுடைய திருவடித் தழலால்
ஒளிவிட்டு விளங்குதற்குரிய மிகுந்த திருவருள்
ஒளியாகத் திகழும் பேரின்பப் பெருவிளக்கே.

260. நாட்பட் டலைந்த நடுக்கமெலாந் தீர்வுனக்
காட்பட்டுந் துன்பம்எனக் காமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பொழுது போக்கிப் புறங்கணித்து அலைந்த
நெடுநாளெல்லாம் துன்பத்தால் நடுங்கினேன்;
திருவருளால் உன்னுடைய திருவடிக்கு
அடிமையாயினேன் அடிமையாகியும் அந்நடுக்கம்
அடியேனைவிட்டு நீங்காமலிருப்பது உன்னுடைய
திருவருளுக்கு ஏற்பதாகுமோ?

261. பாவிபடுங் கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங் காதிருந்தால்
ஆவிக் குறுதுணையார் ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஐயனே! கொடிய பாவியாகிய யான் பொறுக்க
முடியாது படுங்கண்கலக்கத்தைத் தேவரீர் கண்டு
வைத்தும் திருவுள்ளம் இரங்காதிருந்தால், அடியேன்
உயிருக்கு உறுதுணையாக நிற்பார் யாவருளர்?

262. நின்னிறைவே தாரகமாய் நின்றுசுகம் எய்தாமல்
என்னிறைவே பாவித்தேன் என்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! யாண்டும் நீக்கமற நிறைந்து நிற்கும் உன்னுடைய திருவடியின் அகல்நிறைவின் அடங்கும் நிறைவே அடியேனுக்குரிய நிலைக்கள நிறைவென எண்ணாது, யான் தங்கிநிற்கும் இவ்வுடலின் நிறைவே எளியேன் நிறைவாம் எனப் பிழைபட எண்ணு உன்னுடைய பெருநிறைவிற் சார்ந்து பேரின்பம் நுகராது ஐயோ பிழைத்தேன்.

263. நின்னைச் சரண்புகுந்தால் நீகாக்கல் வேண்டுமல்லால் என்னைப் புறம்விடுதல் என்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உன்னுடைய திருவடியே மாறாது நிலைத்த புகலிடமென்று அடியேன் உறுதியாகக் கொண்டு அடைக்கலம் புகுந்தால், புகுந்த எளியேனைக் காத்தருள வேண்டிய நீ ஏற்றவாறு வெளியே தள்ளி விடுதல் அருண் முறையோ.

264. மாறாத துன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தால் நின்செவியில் ஏறாத வாறேது இயம்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனை விட்டு நீங்காத துன்பமெல்லாம் உன்னுடைய திருவடிக்கண் வந்து எளியேன் விண்ணப்பிதுக் கொண்டால் அவ்விண்ணப்பம் உன்னுடைய திருச்செவிக்கண் ஏறாதிருப்பது என்னையோ எனக்கு உரைப்பாயாக.

265. விஞ்சுபுலச் பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ் செய்யவந்த
அஞ்சுபுல வேடருக்கும் ஆற்றேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உன்னுடைய திருவடியுணர்வுகளனைத்தினையும்
கைகூட வொட்டாது பெருத்த துன்பமாகும் இயல்பு
வாய்ந்த ஐம்புலவேடருக்கு அடியேன் ஆற்றுதல்
செய்யேன்.

266. கன்னங் கரியநிறக் காமாதி ராட்சசப்பேய்க்
கென்னையிலக் காகவைத்த தென்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மிக
இருண்ட கரிய நிறத்தினையுடைய காமம் முதலாகச்
சொல்லப்படும் அறுவகைக் குற்றங்களாகிய
இராக்கதப் பேய்க்கு அடியேனைக் குறியாக
வைத்தருளியது என்ன முறையோ?

267. சித்திநெறி கேட்டல் செகமயக்கஞ் சன்மமற
முத்திநெறி கேட்டல் முறைகாண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எண்பெரும் பேற்றையடைய மிக விரும்பி
அதற்குரிய பயிற்சி பெற்ற பெரியோரையடுத்துக்
கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதெல்லாம் புகழ் கருதிய
உலக மயக்கமேயாம். அதை விடுத்து
பிறவாமையை விரும்பிப் பிறப்பறும்படியான
சிறப்புறும் வீடுபேற்று நெறியினை நல்லாநயந்து

சார்ந்து நலமுறக் கேட்டுக் கொள்வதே நன்னெறியாம்.

268. சிந்தை சிதையச் சிதையாத ஆனந்தம்
எந்தவகை யாலேவந் தெய்தும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மனமடங்கவும் என்றும் பொன்றா இயல்புசேர்
திருவடிப் பேறு வந்து கைகூடவும் வாய்க்கும் நெறி
வந்த வகையால் வந்து பொருந்தும்?

269. கூர்த்தஅறி வால்அறியக் கூடா தெனக்குரவன்
தேர்த்தபடி தானே திரிந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளை முன்னிட்டு அல்லாமல் தன்முனைப்
பாகிய சுட்டறிவு சிற்றறிவுகளால் மெய்ப்பொருளை
அறியமுடியாதென அடியேனை ஆட்கொண்ட
ருளிய சிவகுரவன் தெரிந்து தெரிவித்த அருமறைப்
படியே, அடியேன் தெரிந்து கொண்டேன்.

270. பத்த ருந்தும் பரமசுகம் யானருந்த
எத்தனைநாள் செல்லும் இயம்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மெய்யுணர்வுப் பயனாய் விளைந்த மேலாம்
சிவபக்தர் திருவருளால் நுகலும் திருவடிப் பேரின்ப
நுகர்வு அடியேன் நுகர இன்னும் எத்தனை நாள்
செல்லுமோ? எனக்கு உரைப்பாயாக.

271. தீரத்தி னால்துறவு சேராமல் இவ்வுலகில்
பாரத் தனம்பேசல் பண்போ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திண்மைசேர் உள்ளத்துரத்தினால் பொருள்களின்
மேலுள்ள பற்றுதலினால் கைகூடும் துறவுநிலை
யினை மேற்கொள்ளாமல் உலகியல் மயக்கால்
வீண்பெலுமையாகிய வீறாப்புப் பேசுவதனால்
விளையும் பயன் யாது? அது நற்பண்பும் ஆகாதே,

272. இந்த வெளியினையுண் டேப்பமிடப் பேரறிவாத்
தந்தவெளிக் கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மாயாகாரியமாகிய இவ்வெளியுண்மையினைத்
திருவருளால் கண்டு ஆராய்ந்து தெளிந்து நீக்கிய
திருவருள் பேரறிவால் திருச்சிற்றம்பலம் எனப்படும்
அந்த அருட்பெருவெளிக்கே நான் வெளிப்படை
யாகச் சார்ந்து இருக்கிறேன்.

273. உணர்த்தும் உனைநாடா துணர்ந்தவையே நாடி
இணக்குறுமென் ஏழைமைதான் என்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எனது உயிருக்குயிராய் உணர்விற்குணர்வாய் நின்று
உன் திருவருளை உணர்த்தியருள்கின்றாய்.
அப்படிப்பட்ட உன் திருவருளை நாடாமல்
எளியேன் உணரப்பட்ட உலகியற் பொருள்

களையே நாடி அவற்றோடு இணங்கும் என்னுடைய அறியாமையை என்னென்பது.

274. உண்டுபோல் இன்றாம் உலகைத் திரிமெனவுள்
கொண்டுநான் பெற்றபலன் கூறாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! காரிய வடிவமாகக் காணப்படும் இவ்வுலகம் திருவருளாணையினால் காரணமாயையினின்றும் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. ஒடுக்குங் காலத்துத் தோன்றும் பொருள் வடிவம் நீங்கி ஆற்றல் வடிவாய்த் தோற்றமுறாது ஒடுங்கும். அத்தகைய நிலையில்லாத இவ்வுலகினை நிலையானதொன்று மனங் கொண்டு ஏழையேனாகிய நான் அடைந்த பயன்தான் என்ன? உன் திருவருள் மலர்ந்தருள் வாயாக?

275. உள்ளபடி யாதுமென உற்றுணர்ந்தேன் அக்கணமே
கள்ளமனம் போனவழி காணேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல் நிகழ்ச்சிகளனைத்தும் உன் திருவருளின் திருவாணையின் படிதான் நடக்கின்றன என்னும் உண்மையினை உன் திருவருளால் நான் உணர்ந்தேன். உணர்ந்தும் என்னை வஞ்சித்துத் தன் வழியே இழுக்கும் என் மனம் ஒடுங்கி விட்டது.

276. சித்த மவுனஞ் செயல்வாக் கெலாமவுனஞ்
சுத்த மவுனம்என்பால் தோன்றிற் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் அடியேன் அறிவின்கண் தூயமோன நிலை கை கூடியபின் என் மனமும் சொல்லும் செயலும் உடனாக மோன சமாதியை அடைந்து என்மாட்டு துணையாக நிற்கும்.

277. எண்ணில்பல கோடிஉயிர் எத்தனையோ அத்தனைக்கும் கண்ணிற் கலந்தஅருட் கண்ணே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருள் கண்ணே! நீ, அளவில்லாத பல கோடிக் கணக்கான ஆருயிர்கள் எவ்வளவோ? அவ்வளவுக் கும் கண்ணின் மணியாய்க் கலந்தருளியுள்ளாய்.

278. எனக்கினியார் உன்போலும் இல்லையென்றால் யானும் உனக்கினியா னாகா உளவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அடியேனுக்கு மாறாத இன்பந்தந்தருளும் இனியார் தேவாரீரை உன்னை அன்றி வேறொருவரிலர். நீ எனக்கு இனியனாய் இருந்தும் அடியேனாகிய நான் உன் திருவடிக்கு இனியனாகாதது எவ்வாறு? நான் இனியனாக மாற அதற்குரிய வழிமுறைகளை நவின்றருள்வாயாக.

279. அண்டபிண்டங் காணேன் அகமும் புறமுமொன்றாக் கண்டவென்னை நீகலந்த காலம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இறைவா! உன்னை நான் உள்ளும் புறம்பும் ஒரு தன்மையாக உணர்வின்கண் கண்டு கும்பிட்டதும், உன் திருவருளால் நீ என்னிடத்து ஒன்றாய் வேறாய் உடனாய்ப் புணரும் மெய்ப்புணர்பு மேலோங்கியது.. அதன்பின் அண்டபிண்டங்களாகிய உலகு உடல்களின் தோற்றங் கண்டிலேன்.

280. எத்தனையோ கோடி யெடுத்தெடுத்துச் சொன்னாலுஞ் சித்தம் இரங்கிலைஎன் செய்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நான் படும்பாட்டை இறைவா உன்முன் எத்தனையோ கோடிக்கணக்காக எடுத்து எடுத்து விண்ணப்பித்தாலும் உன் திருஉள்ளம் என்பால் இரக்கங் கொள்ளவில்லை. இனி அடியேன் என் செய்யக் கடவேன்.

281. அன்றந்த நால்வருக்கும் அற்புதமாய் நீயுரைத்த தொன்றந்த வார்த்தையெனக் குண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அந்நாளில் சிறப்பாகச் சொல்லப்படும் முனிவர் நால்வருக்கும் அறிவுறுத்தருளிய செம் பொருட்டுணிவின் பெருமொழியாகிய சிந்தாந்த மகாவாக்கியமாகிய 'சிவ,சிவ' என்னும் தனித்தமிழ் மந்திரத் திருமொழி இறைவா உன் திருவருளால் எனக்குக் கிட்டுமோ!

282. அப்பனென்றும் அன்னையென்றும் ஆரியனென்றும் உனையே
செப்புவதும் உன்னிலையின் சீர்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆருயிர்கட்குத் தந்தையாகவும், தாயாகவும், தக்க
ஆசானாகவும் இறைவா அனைவரும் எடுத்து
மொழிவது, தேவரீர் அங்ஙனநின்றும் திருவருள்
புரிவதால் அம்மொழி ஏற்றுரையன்று இயல்புரை
யேயாம்.

283. கட்டும் கனமுமந்தக் காலர்வரும் போதெதிர்த்து
வெட்டுந் தளமோ விளம்பாய் பராபரமே.

தமேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உறவு
முதலிய மக்கள் கூட்டமும் ஆட்சி முதலியவற்றால்
ஏற்படும் பெருமையும் நமர்தூதர் நண்ணும் போது
அவர்களை வெட்டி வீழ்த்தும் படையாகுமோ?

284. பேசாத மோனநிலை பெற்றன்றோ நின்னருளாம்
வாசாம கோசரந்தான் வாயக்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உன் திருவருளால் வாயடங்கு தலாகிய மவுனநிலை
கைகூடினால் அல்லவா, மாற்றம் மனங்கழிய நிற்கும்
உன் திருவடி நிலை கைகூடும்.

285. கற்றாலுங் கேட்டாலுங் காயமழி யாதசித்தி
பெற்றாலும் இன்பமுண்டோ பேசாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல் நூலனைத்தும் நுணுகிக்கற்றாலும் கற்றவர் சொல்லக் காதலித்துக் கேட்டாலும் மூச்சுப் பயிற்சியினால் உடம்பினை அழிய விடாமல் நெடுநாள் பேணி வைத்திருந்தாலும் இவைகளால் உன் திருவடிக்கண் திருவருளால் இரண்டறக் கலக்கும் மெய்ப்புணர்வு நிலை கைவருமோ?

286. கண்டவடி வெல்லாங் கரைக்கின்ற அஞ்சனம்போல்
அண்டமெல்லாம் நின்னருளே அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! கருநிறம் பொருந்திய அஞ்சனமைதன்னால் தீண்டப்பட்ட பொருள்களைத்தையும் தன் நிறமாக்கும் தன்மை போன்று, உன் திருவருளால் கலக்கப்பட்ட அண்டங்களெல்லாம் உன் திருவருள் வண்ணமன்றோ?

287. தன்செயலால் ஒன்றுமிலை தானென்றால் நான்பாவி
நின்செயலாய் நில்லா நினைவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! என் செயலால் ஆவது ஒன்றுமில்லை எனத் தெளியக் கண்டும், கொடியவனாகிய நான் உன் செயலாக நில்லாமல் வேறு நினைவு கொள்வது எதன் பொருட்டு?

288. கொலைகளவு கட்காமங் கோபம்விட்டால் அன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருள்தான் வாய்க்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
கொலையும் களவும், கள்ளும், காமமும்,
வெகுளியும் ஆகிய ஐம்பெரும் பாவங்களையும்
உன் திருவருளால் விட்டொழித்தவர்களுக்குத் தான்
உன் திருவருளால் பெருமைமிக்க மலையிலக்கு
நிலையாக வாய்க்கும்.

289. தன்னைஅறி யாதுசகந் தானாய்இருந்து விட்டால்
உன்னை அறியஅருள் உண்டோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளால் தன் உண்மை இன்னதெனத்
தெளியாது, உலகத்தின் கண்ணும், உடலின்
கண்ணும், உலகியற் பொருளின் கண்ணும் பற்று
வைத்து அவைகளே தானென்று மயங்கி,
இருந்துவிட்டால் எனக்கு உனது திருவடியினை
உணரும்படியான திருவருளுண்டாமோ?

290. ஒன்றிரண்டென் றுன்னா உணர்வுகொடுத் துள்ளபடி
என்றுமென்னை வையாய் இறையே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆருயிரும் பேருயிரும் மெய்புணர்ப்பாம் அத்துவித
நிலையின்கண் கலந்து ஒன்றாய் விடுமென்னுங்
கொள்கையும், யாண்டும் கலவாது வேறாகவே
இருக்குமென்னுங் கொள்கையும், பொருந்தாக்

கொள்கைகளாகும். அங்ஙனம் நினையாமல் மெய்யுணர்வினைத் தந்து உள்ள படியாக என்னை வைத்தருள்வாயாக.

291. கருதுமடி யார்களுளங் காணவெளி யாகுந்
துரியநிறை வான சுகமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளை முன்னிட்டு உன் திருவடியை இடையறாது நினையும் மெய்யடியார்களுடைய மனங் காணும்படி உள்ளத்து அறிவு வெளியாகிய நாலாம் நிலைக்கண் விளங்கும் நிறைந்த பேரின்பமே ஆகும்.

292. பொய்குவித்த நெஞ்சன் அருட்பொற்பறிந்து திக்கனைத்துங்
கைகுவித்து நிற்பதெந்தக் காலம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! வஞ்சமனத்தினையுடைய நான் எங்கணும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் உன் திருவருளின் மேம்பாட்டினை யறிந்து எல்லாத்திசைகளிலும் உன்திருவடியினை நனைந்து கைகூப்பித்தொழுது வணங்கி நிற்கும் நன்னாள் எந்நாளே?

293. அத்துவித மான அயிக்ய அனுபவமே
சுத்தநிலை அந்நிலையார் சொல்வார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவடிக்கண் மும்மைப்புணர்ப்பாம் அத்துவிதத்

தாற் கூடிய நுகர்விற்பமே இயற்கைநிலை
எனப்படும். அதனை நொடித்தலாகிய சொல்லால்
கூறுவது எங்ஙனம்?

294. வைத்த சுவரலம்பின் மண்போமோ மாயையினோர்க்
கெத்தனைபோ தித்துமென்னாம் எந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மண்ணாலாக்கப்பட்ட சுவரினைத் தண்ணீர்விட்டுக்
கழுவுவதனால் அம்மண் போய்விடுமோ?
அதுபோல் தகுதியில்லாதாருக்கு நல்ல நூற்
பொருளை எத்தனை போதித்தாலும் அவர்கள்
மாயை மயக்கிற்குட் பட்டவராதலால் அவர்க்கு
அம்மயக்கம் எந்தையே போகாதென்க; அதனால்
போதனையால் வரும் பயன் ஏதுமின்றாம்.

295. பூட்டற்றுத் தேகமற்றுப் போகுமுன்னே நின்னருளைக்
காட்டத் தகாதோவென் கண்ணே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அடியேனின் கண் போன்ற கண்ணுதலே!
நரம்பினால் கட்டப்பட்டுள்ள பூட்டுக்கள் அற்று
இவ்வுடம்பு அழிவதற்கு முன்னே உன் திருவருளை
அடியேனுக்குக் காட்டியருளுதல் தகாதோ?

296. சொல்லிறி பதர்களைந்து சொல்முடிவு காணாதார்
நெல்லிற் பதர்போல நிற்பார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல்புகளை மிகுதியாகப் பாராட்டிக் கூறும் நூல், நூல்களுள் பதர் என்று சொல்லப்படும். அந் நூல் பயிற்சியால் உண்மை முடிவு காணாதார் மக்களுக்குள் பதராவர்.

297. அழுக்காற் நால்நெஞ்சம் அழுங்கியபுன் மாக்கள்
இழுக்காற்றால் இன்பநலம் எய்தார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நன்னெறியினைத் திருவருளால் கைக் கொண்டு ஒழுகும் நல்லார் சிவ வாழ்வினைக் கண்டு மிக்க பொறாமை கொண்டொழுகும் நெஞ்சினையுடைய முக்கூற்றுப் புறச் சமயத்தாரும் அதனால் நெஞ்சு மழுக்கமெய்தியுள்ளார். அதனால் அவர்கள் கீழ்மக்களாவர். அவர்கள் உன் திருவடிப் பேரின்பப் பெருநலம் எய்தார்.

298. தேகாதி பொய்யெனவே தேர்ந்தவுப சாந்தருக்கு
மோகாதி உண்டோ மொழியாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உடல், கலன், உலகம், உணவுகளாகக் காணப்படும் மாயகாரியப் பொருள்கள் நிலையுடைய அல்ல. அதனால் அவை பொய்யென வழங்கப்படும். அங்ஙனம் பொய்யென்று திருவருளால் கண்டு தெளிந்த அமைதியுடையோர்பால் “செருக்கு, சினம், சிறுமை, இவறல், மாண்பிறந்த மானம்,

மாணாவுவகை” என்று சொல்லப்படும் அறுவகைக் குற்றமும் உண்டோ? மொழிந்தருள்வாயாக.

299. சாதனையெல் லாம்அவிழத் தற்போதங் காட்டாதோர்
போதனைநீ நல்குவதெப் போதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பயிற்சியாகிய சாதனைகளனைத்தும் தாமே நழுவி விடும்படி தன் முனைப்பு எடுக்காத வகை, ஓர் அருமறையினைத் தேவரீர் எனக்கு செவியறிவுறுத்தியருள்வது எந்தக் காலத்தோ!

300. ஒன்றுமறி யாவிருளாம் உள்ளம் படைத்தனக்
கென்று கதிவருவ தெந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவடித் தெளிவாம் மெய்யுணர்வுத் தொடர்பு ஒன்றையுமுணராத ஆணவ இருள் வடிவமாகிய மனத்தையுடைய எனக்கு எந்தையே! உன் திருவடிப் பேறாம் நன்னிலைமை கைவருவது எந்நாளிலோ?

301. சிந்திக்குந் தோறும்என்னுட் சிற்சுகமாய் ஊற்றூறிப்
புந்திக்குள் நின்றஅருட் பொற்பே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருட் பொலியே! உன் திருவருட் கோலத்தை நான் உள்ளூந் தோறும் என் உணர்வின்கண் பேரறிவுப் பேரின்பப் பேருற்றாய் நிற்கின்றாய்.

302. என்றும்அடைந் தோர்கட் கிரங்கார் குறிப்பனைத்துங்
கன்றையுதை காலி கதைகாண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எக்காலத்திலும் தந்துன்பம் நீக்குந் தக்காரையடைந்
தோர்க்கு அவர் மனமிரங்கி உதவி செய்யாதிருப்
பாராயின் அவரது நினைவெல்லாம், அன்பொடு
கன்றானது தன் தாய்ப்பசுவின் மடுவில் வைத்துப்
பால் பருக வந்த இடத்து அத்தாய்ப்பசு அக்கன்றை
உதைத்துத் தள்ளும் பசவினோடொக்கும்.

303. குற்றங் குறையக் குணமே லிடஅருளை
உற்றவரே ஆவிக் குறவாம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பிறர்க்கும் பிற உயிர்கட்கும் தமக்கும் துன்பம்
விளைவிக்கும் குற்றச் செய்கைகள் குறைந்து
வரவும், அதுபோல் இன்பம் விளைக்கும் இன்பச்
செயல்கள் மேலோங்கிப் பெருகிவரவும் துணை
புரியும் உன் திருவருளைப் பொருந்தியவரே என்
ஆருயிருக்குச் சீரிய உறவாவார்.

304. ஒருவரையால் வாய்க்குமுண்மைக் கோரனந்த நூல் கோடிப்
பேருரையாற் பேசில்என்ன பேறாம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
செம்பொருட்டுணிவாகிய சித்தாந்தப் பெருமொழி
யாம் 'சிவ சிவ' எனும் ஒரு மொழியால் வாய்க்கும்

உண்மைப் பொருளின் பொருட்டுத் தனித்தமிழ் மெய்கண்ட நூல்களுக்கு ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாத, உண்மையுணர்த்துந் திறனில்லாத நூல்களையும் அவற்றின் விரிந்த உரைகளையும் கோடிக்கணக்காகப் படித்தாலும் பகர்ந்தாலும் பயன் என்ன?

305. சொல்லுஞ் சமயநெறிச் சுற்றுக்கு னேசுமல்லும்
அல்லல் ஒழிவதென்றைக் கையா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! புறப்புறம், புறம், அகப்புறம் என்று நூல்களால் சொல்லப்படும் முக்கூற்றுப் புறச் சமயங்களுள் ஆருயிர்கள் தத்தம் வினைக்கீடாக நின்று அச்சுற்றுக்குள்ளேயே சுழன்று சுழன்று நீங்காத அல்லலுறும் அத்தகைய சமய அல்லல்கள் எனக்கு இல்லாதொழிவது எந்நாளோ?

306. பிடித்ததையே தாபிக்கும் பேரா ணவத்தை
அடித்துத் துரத்தவல்லார் ஆர்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உண்மையினை உணராதும் உணர முயற்சி செய்யாதும் இருந்து கொண்டு அவர்கள் கைக் கொண்டுள்ள சமயநெறியினையே மேலானதெனக் கொண்டு நிலைநாட்டும்படி செய்யும் பெரிய ஆணவத்தை அடித்து கீழ்படுத்து துரத்தும் வன்மையுடையார் எவருளார்?

307. நேசத்தால் நினைந்நினைக்கும் நினைவுடையார்
ஆசைக் கடலில் அழுந்தார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இறவாத இன்ப அன்பாம் பெருநேசத்தால் உன்
திருவடியினை நினைக்கும் நற்றவ நினைப்புடைய
வர்கள் பிறப்புக்கு வித்தாம் ஆசைப் பெருங்கடலில்
மூழ்கி அழுந்த மாட்டார்கள்.

308. கள்ளாது கட்டுணவுங் காரியமோ நானொருசொற்
கொள்ளாத தோஷமன்றோ கூறாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நான் குற்றமொன்றும் புரியாதிருக்கவும் எனக்கு
பிறப்பு வந்தது எப்படி? களவு செய்யாத ஒருவன்
கால் விலங்கும் கைவிலங்கும் சிறைக் கோட்டமும்
அடைவது பொருந்துமோ? செம்பொருட்டுணர்வின்
பெருமொழியாம் சிவ மந்திரத்தை சிவகுருவின்
வழியாகக் கேட்டுய்யவவே பிறப்பு வந்தது. அது
செய்யாமையே பிறப்புக் குற்றம்.

309. சென்றவிட மெல்லாந் திருவருளே தாரகமா
நின்றவர்க்கே ஆனந்த நிட்டை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
செல்லும் இடங்களனைத்திலும் திருவருள்
நிலைக்களமே தாங்குவதால் அத்திருவருளே
சார்பெனத் தெளிந்து அவ்வருளோடு கூடி பிறழாது
நின்றவர்க்கே பேரின்ப நிட்டை பெறுவதுண்டாம்.

310. நீட்சி குறுகலில்லா நித்யசுகா ரம்பசக
சாட்சியாம் உன்னைவந்து சார்ந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இறைவா! நீ ஒரு காலத்தில் யாண்டும் நீக்கமறப்
பரந்து நிற்கும் பெரும் நிறைவியாகவும்; ஒருகாலத்து
ஒருபுடை நிறையாகவும் திகழ்பவரல்லர்.
அவ்விரண்டுமில்லாத என்றும் பொன்றாத உன்
திருவடிப் பேரின்பத் தோற்றமும் துப்ப்பும் கண்டும்
நுகர்ந்தும் வாழ இறைவர் உன்னை வந்தடைந்தேன்.

311. வானாதி தத்துவமாய் மன்னிநின்ற காரணநீ
நானாகி நிற்பதெந்த நாளோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எங்கும் பரந்து எவற்றையும் இயக்கும் பெரு
நிறைவுத் தன்மையில் சிவன் நான் முதலாகச்
சொல்லப்படுகின்ற எல்லா மெய்களாகவும்
அவற்றை இயைந்து இயக்கிக் கொண்டு நீக்கமற
நின்றருள்கின்றனன் அங்ஙனம் வினைமுதற்
காரணமாய் நிற்கின்ற இறைவர் நான் சிவ உள்ளலால்
உறைந்து நிற்பது எந்நாளோ?

312. காட்டத்தில் அங்கி கடையவந்தால் என்னவுன்னும்
நாட்டத்தி னூடுவந்த நட்பே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
விறகின்கண் முல். னமே புணர்ப்பாய் மறைந்து
விளங்காதிருந்த தீகடைந்த காலத்தில் வெளிப்பட்டு

விளங்குவது போன்று என்னுள் தொன்மையிலேயே உடனாய் மறைந்து நின்றருளும் இறைவா, உன் திருவருளால் நான் நீ வெளிப்படக் கடைவது போன்று உன்திருவடியை ஒல்லும் வகை ஒவ்வாது உள்ள இறைவா வெளிப்பட்டுத் தோன்றி என்னை ஆட்கொண்டருளிய நட்பு உள்ளது.

313. நித்திரையாய்த் தானே நினைவயர்ந்தால் நித்தந்தித்தஞ் செத்தபிழைப் பானதெங்கள் செய்கை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அகத்தில் உள்ளும் தவமாகிய தியான முறையில் மனச் சோர்வால் உறக்கங் கொள்ளின் நாளும் நாளும் எங்களுடைய செய்கை இறந்தொரிந்த பிறப்பா கின்றது.

314. இன்பநிட்டை எய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனந் துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிவனடிச் சேர்வாகிய பேரின்பப் பெரு நிட்டையினை உன் திருவருளால் எய்தப் பெறாமல், உலகியற் பொருள்களுள் எதன் கண்ணேனும் என் மனம் சென்று துன்பப்படுதலே கொடிய பிறவித்துன்ப நிலையாகும்.

315. பொய்யகல மெய்யான போதநிலை கண்டோக்கோர் ஐயமிலை ஐயமிலை ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மாயாகாரியப் பொருள் அனைத்தும் நிலையில்லாத் தன்மையினால் பொய்யென்பது சொல்லப்படும். அப்பொய்யான உலகத்தின்கண் வைக்கப்படும் பற்று நீங்க உண்மையறிவின்பமாம் சிவன் உணர்வு கைகண்டவர்கட்கு வீடுபேறெய்துதற்குச் சிறிதும் ஐயமில்லை.

316. மந்திரத்தை உன்னி மயங்கா தெனக்கினியோர்
தந்திரத்தை வைக்கத் தகாதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருமாமறை, திருமுறைகளின் வழிவராத பிற மந்திரங்களை நினைந்து மயங்குதல் செய்யாது நான் உய்ய இறைவா ஒரு வழிவகையைக் கற்பித்தருளத் தகாதோ?

317. விண்கருணை பூத்ததென்ன மேவி யுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணை தோன்றஅருள் தாய்நீ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! அறிவு வெளியாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் பெருந் தண்ணளி மலர்ந்தது போன்று உயிர்க்கு உயிராக உணர்வின்கண் பொருந்தித் தன்னுடைய தண்ணளியாகிய கருணை தோன்றத் திருவருள் புரியும் சீரியதாயே.

318. தன்மயமாய் நின்றநிலை தானேதா னாகிநின்றால்
நின்மயமாய் எல்லாம் நிகழும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உண்மை உணராது ஆருயிர் தானே தலைவன் என எண்ணிக்கொண்டு உலகு உடல்களில் பற்றுக் கொண்டு மயங்கி நின்றால் மெய்யுணர்வு கைவராது. அங்ஙனமின்றி தான் அடிமை என்றும் விழுமிய முழுமுதற்தலைவனே தலைவனென்றும் அவன் அருளால் அவன் தானாக முதல்வனாய் நின்றால் உலகுடல் கரணமெல்லாம் அம்முதல்வன் வண்ண மாய் நிகழும்.

319. ஏங்கி இடையுநெஞ்சம் ஏழையையீ வாவென்றே
பாங்குபெறச் செய்வதுன்மேற் பாரம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உன் திருவருளை அடையும் பொருட்டு ஏக்கத்தை யடைந்து நெகின்ற மனத்தினையுடைய எனக்கு உன் திருவருளை சுரந்து என்னை அழைத்தருளுதல் உனக்குரிய பொறுப்பாகும்.

320. ஆண்டநின்னை நீங்கா அடிமைகள்யாம் ஆணவத்தைப்
பூண்டதென்ன கன்மம் புகலாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! எங்களுக்கு அருள்புரிந்த உன்னைவிட்டு நீங்காத அடிமைகள் நாங்கள். அங்ஙனமிருப்பவும் தன் முனைப்பாம் ஆணவத்தைத் தனி அணியாகப் பூண்டு நாங்கள் செருக்கடைவதற்குரிய வினையாதென்று திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

321. எங்கணும்நீ யென்றால் இருந்தபடி எய்தாமல்
அங்குமிங்கும் என்றலைய லாமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
எல்லா இடங்களிலும் நீக்கமற நிறைந்து பெரும்
பரப்பாய்த் தேவாரீர் நிற்கும் உண்மை நிலையினை
அருளால் உணர்ந்தால் நான் இருந்தபடியே
உன்திருவருளை அணையாமல் அங்கே கடவுள்
இங்கே கடவுள் என்று அறியாமை மேலீட்டாள்
அலைய ஒண்ணுமோ?

322. கற்குமது வுண்டு களித்ததல்லால் நின்னருளில்
நிற்குமது தந்ததுண்டோ நீதான் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியல் கலையுணர்வைத் தந்து, அவற்றைக்
கற்றுக் களித்துத் திரியும்படி செய்ததல்லாமல்,
இறைவா உன் திருவடி உணர்வைத் தந்து உன்
திருவருளின்கண் ஒற்றித்து நிற்கும் நிலையினை
எனக்குத் தந்தருளியதுண்டோ?

323. அண்டபகி ரண்டம் அறியாத நின்வடிவைக்
கண்டவரைக் கண்டாற் கதியாம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அண்டத்தின் அகத்தும், புறத்தும், பேரண்டத்தும்
உள்ளவரனைவரும் அறிய முடியாத உன்திருவருள்
வடிவை உன் திருவருள் துணையால் கண்டவரைக்
காணும் பேறு கிடைக்கப் பெற்றால் திருவடி நிலை
கைகூடும்.

324. கலக்கமுற நெஞ்சைக் கலக்கித் திரும்பத்
துலக்குபவன் நீயலையோ சொல்லாய பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இறைவா உன் திருவருளால், நான் செய்த
வினைக்கீடாக என் நெஞ்சைக் கலக்கமுற்று பின்
திருவருளால் பற்றற உன் திருவடியினைப் பற்றுக்
கோடாகக் கொண்டு கலக்கம் நீங்க நன்னிலையில்
வைத்தருளியதும் நீயல்லவா? திருவாய் மலர்ந்தருள்
வாயாக.

325. சிந்தையும்என் போலச் செயலற் றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாம் நின்செயலா வாழ்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உன் திருவருளால் என் அறிவினைப் போன்று என்
உள்ளமும் செயலற்று அடங்கிவிடுமேயானால்,
பின்பு ஏழையேனைக் கொண்டு செய்விக்கும்
செயலனைத்தும் உன் திருவருள் செயலாகக் கண்டு
வாழ்வேன்.

326. பந்தமெலாந் தீர்ப் பரஞ்சோதி நீகுருவாய்
வந்த வடிவை மறவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சிவப் பெருஞ்சுடரே! இறைவா! என் பிறவிப்
பிணிப்பு முற்றும் அற்று நீங்க சிவகுருவின் வடிவாய்

எழுந்தருளி வந்து ஆட் கொண்டருளினை;
அவ்வருட்குரு வடிவினை நான் எந்நாளிலும் மறக்க
மாட்டேன்.

327. தானந்த மான சகச நிருவிகற்ப
ஆனந்த நிட்டைஅருள் ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தனக்கு மேல் ஒன்றுமில்லாத தன்னளவிலேயே
முடிவுற்ற இயல்பான வேறுபாடில்லாத பேரின்பப்
பெருநிட்டை நிலையினை அருள் புரிய வேண்டும்
முதல்வனே.

328. அல்லலொல்லாந் தீரவெனக் கானந்த மாகவொரு
சொல்லைஎன்பால் வைத்ததையென் சொல்வென் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியல் துன்பம் முற்றும் அற்று ஒழியும்படி
பேரின்பப் பெருநிலையாகச் செம்பொருட்டுணி
வின் பெருமொழியை என்பால் வைத்தருளிய உன்
நிலையினை எவ்வாறு எடுத்தேத்திப் புகழ்வேன்.

329. சிந்தை மயக்கமறச் சின்மயமாய் நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக் கென்னையும்நான் தந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
என்னுடை மனமயக்கம் தீரும்படி நுண்ணறிவு
வடிவாய் உள்ளத்தின்கண் மிக்கோங்கி எழுந்தருளி
நின்று உன் திருவடியினைத் தந்தருளிய உனக்கு

நோன்மைப் பருமை யறிவாம் எனியேனைத்
தந்துநின் திருவடிக்கண் ஒப்புவித்தேன்.

330. மைகாட்டு மாயை மயக்கமற நீகுருவாய்க்
கைகாட்ட வுங்கனவு கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆணவச் சார்பாம் மாயை மயக்கத்தைச் செய்யும்
தன்மைத்து அம்மயக்கம் அற்றொழியுமாறு
இறைவா சிவகுருவாய் எழுந்தருளி வந்து அறிவு
பொறித் திருகையினை அடியேன் கனவின்கண்
காட்டியருளியமை கண்டேன்.

331. மரல்வைத்த சிந்தை மயக்கறஎன் சென்னிமிசைக்
கால்வைக்க வுங்கனவு கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியற் பொருள்களில் என் உள்ளம் சென்று
மயங்குகின்ற மயக்கம் நீங்க என் முடியின்மீது
இறைவா உன்திருவடி வைத்தருளவும் கனவு
கண்டேன்.

332. மண்ணான மாயையெல்லாம் மாண்டுவெளி யாகஇரு
கண்ணார வுங்கனவு கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
நிலமுதலாக காரியப்படும் மூலப்பகுதி மாயை
முற்றும் அடியேன் உள்ளத்தினின்றும் நீங்கி அங்குத்

திருவருள் வெளியே உணர்வு ஒளியாகக் காணும்
படி கனவு கண்டேன்.

333. மண்ணீமை யாலே மயங்காதுன் கையால்என்
கண்ணீர் துடைக்கவும்நான் கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியல் நிலையால் நான் மயங்காது திருவருள்
நிலையால் நிற்குமாறு இறைவா ஆசிரியத் திருக்
கோலங் கொண்டருளி வந்து எளியேன் கண்ணீரை
உன்திருக் கையால் துடைத்தருளவுங் கனவு
கண்டேன்.

334. உள்ள துணரா வுணர்விலிமா பாவியென்றோ
மெள்ளமெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மெய்ப்பொருளுண்மை தெளியும் உணர்வில்லாத
கொடிய பெரும்பாவியென்று திருவுளங்
கொண்டோ எளியேனை மெள்ள மெள்ளக் கைசேர
விட்டருளினை.

335. எல்லாம் நினதுசெயல் என்றெண்ணும் எண்ணமும்நீ
அல்லால் எனக்குளதோ ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
அறிவிலா உலகின் மாட்டும், சுட்டறிவும் சிற்றறிவு
முடைய ஆருயிர்கள் மாட்டும் காணப்படும்
இயக்கங்கள் அனைத்தும் உன்திருவருள்

இயந்தியக்கும் இயக்கத்தால் இயங்குவன என்னும் மெய்ம்மை எண்ணம் அடியேனுக்கு உண்டாக வேண்டுவதும் உன் திருவருள் குறிப்பினால் ஆவதாம். அவ்வொண்ணமும் உன் திருவருள் எண்ணதாலன்றி எளியேனுக்கு உண்டாகுமோ?

336. பந்த மயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேன் என்றுளறும்
இந்த மயக்கம் எனக்கேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பிறவிப் பிணிப்பின் மயக்கம் நீங்காதிருக்க உலகப் பற்றை விட்டு விட்டேன் என்று உளறித்திரியும் இம்மயக்கத்தால் எனக்கு வரும் பயன் யாது?

337. காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக்கண்டதுண்டோ யாதினுக்கும்
ஆட்சி உனதருளே அன்றோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியலின் கண் ஒழுக்கம் தவிராது நுகரப்படும் காட்சிகள் அனைத்தும் கண்ணையின்றிக் காண முடியாதவாறு போன்று எப்பொருளும் எவ்வுயிரும் சிறப்பெய்வது எல்லாவற்றிற்கும் ஆதார நிலைக்களமாக உள்ள உன் திருவருளையன்றி வேறுளதோ?

338. எட்டுத் திசையுமொன்றாய் இன்பமாய் நின்றவுன்னை
விட்டுப் பிரியவிடம் வேறோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பெருந்திசை நான்கும் கோணத்திசை நான்குமாகிய

எட்டுத் திசைகளிலும் நீக்கமற நிற்கும் ஒரே முழுநிறைவும் பேரின்பப் பெரும் பேறாப் நின்றருளும் இறைவா உன்னை விட்டுப் பிரிந்து இன்பமாய் வாழ்வதற்கு வேறு இடமும் உண்டாமோ?

339. பிறியா துயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமற வோங்குஞ் செறிவே அறிவே சிவமே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உயிர்களது ஆருயிரை விட்டு நீங்காது அவைகளது உயிருக்கு உயிராய் கலந்து ஓங்கும் செறிவே மிக்கோங்கி பேரின்பம் அருளும் அறிவே பேரின்பப் பெருவாகவும் உள்ள சிவனே.

340. ஏதேது சொன்னாலும் எள்ளளவும் நீயிரங்காச் சூதே தெனக்குளவு சொல்லாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! என்னுடைய குறைகளை எல்லாம் எவ்வெவ் வகையாக எத்துணைமுறை எடுத்துக் கூறினாலும் இறைவா! உன்திருவுள்ளம் சிறிதும் இரக்கமுறாது வஞ்சனை போன்று இருந்தருள்வதற்கு உரிய உட்கிடையாகிய உளவினைத் திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

341. கற்பனையாய் பாடுகின்றேன் கண்ணீருங் கம்பலையுஞ் சொற்பணத்துங் காணேன்என் சொல்வேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! கற்ற கல்வியின் வியக்கத்தகு திறத்தால் பிறர் மெச்சுமாறு அழகாகப் பாடுகின்றேனேயன்றி அன்பு வழிபட்டு உள்ளம் உருகி பாடுகின்றேனில்லை. அதனால் உள்ள உருக்கத்தின் அடையாளமாகிய இன்பக் கண்ணீரும் மெய்நடுக்கமும் எனக்கு கனவிலும் வருவதில்லை எனது வினையை என்னென்று கூறுவேன்.

342. வன்பொன்று நீங்கா மனதிற்ப் மாறாப்பேர்
அன்பொன்றும் போதும்எனக கையா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இரும்பினும் வலியதாகிய என் மனத்துள்ள அக் கடினத்தன்மை ஒன்றும் அறவே அற்றொழிய உன் திருவடிக்கண் மாறா பேரன்பினை நான் பெற்றுக் கொள்ளுமாறு திருவுள்ளம் கொண்டருள் வாயானால் அதுவே எனக்குப் போதுமானது ஆகும்.

343. எதுந் தெரியா எளியேனை வாவெனநின்
போதநிலை காட்டிற் பொறாதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உண்மைத்தன்மை ஒரு சிறிதும் தெரிந்து கொள்ளும் திறமில்லாத என்னை “என் திருமுன் வருவாயாக” என்று இறைவா உன் திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக. இவ்வாறு திருவாய் மலர்ந்தருளி உன் திருவடி

உணர்வினைக் காட்டியருளி அவ்வருளிப் பாட்டினை நான் பொறுக்கலாற்றேனோ?

344. ஓராமல் எல்லாம் ஒழிந்தேற்குள் தெய்வவருள்
தாரா திருக்கத் தகுமோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியல் பற்றும் நோக்கமும் ஒரு சிறிதுமின்றி நீங்கி நிற்கும் எனக்கு உன் தெய்வத் திருவருளினைத் தந்தருளாதிருப்பது உன் பெரும் அந்தண்மைக்கு தகுதியாகுமோ?

345. மோனந் தருளுன மூட்டி எனக்குவட்டா
ஆனந்த வாழ்க்கை அருளாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மௌனநிலையினைத் தறாதற்கு ஏதுவாகிய உன்திருவடி உணர்வினை எனக்கு மேலோங்கச் செய்து அது காரணமாக தெவிட்டாத பேரின்பப் பெருவாழ்வினை அருள்வாயாக.

346. வாடுமுகங் கண்டென்னை வாடாம லேகாத்த
நீடுங் கருணை நிறைவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இறைவா உன்னைக் கண்டு கும்பிடப் பெறாமை யினால் என்னுடைய முகம் மிகவும் வாடியுள்ளது. அதனைக் கண்டு நான் வாடாதிருக்கும்படி காத்தருளிய உன்பெருங் கருணைக்கு உறைவிடமாகிய நிறைவே.

347. புந்தியினால் நின்னடியைப் போற்றுகின்ற மெய்யடியார்
சிந்தையிறப் போதின் தியானம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இறைவா! உன் திருவடியினைப் போற்றி
தொழுகின்ற மெய்யடியார்நாட்டமாகிய சிந்தை
ஒடுங்கிய நிலையின்கண் உன் திருவடியுள்
குதாலாகிய தியானம் கைகூடும்.

348. உனக்குவமை யாக்கருணை உள்ளவரும் வன்மைக்
கெனக்குவமை யானவரும் இல்லை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
இறைவா! உன் பேரருள் திறத்தால் உனக்கு
ஒப்பானவரும் கடின உள்ளத்தில் அடியேனுக்கு
ஒப்பானவரும் வேறு எவரும் இலர்.

349. தாயிருந்தும் பிள்ளை தளர்ந்தாற்போல் எவ்விடத்தும்
நீயிருந்தும் நான்தளர்ந்து நின்றேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பேரன்புடன் பெற்று வளர்த்த நற்றாய் அருகிருந்தும்
அப்பிள்ளையானது தளர்ச்சியினை அடைதல்
போன்று இறைவா நீ நீக்கமற நிறைந்திருந்தும் நான்
மனத் தளர்ச்சியுற்று நின்றேன்.

350. வாயாற் கிணறுகெட்ட வாரேபோல் வாய்பேசிப
பேயானார்க் கின்பமுண்டோ பேசாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நன்மைக்குரிய கிணறு தன் வாயில் வெளியில் உள்ள மண் முதலிய பொருள்கள் காற்றினாலும் மக்களாலும் போடப்பட்டு தூர்ந்து கெட்டு விடுவது போன்று பத்தி மேலீட்டால் பணி செய்து பரமனை அணைய வழிதேடாமல் வாயினால் நாளும் பேசிப் பேசி பேய்நிலை அடைந்தார்க்கு மெய்ப் பொருள் இன்பம் கைவருமோ?

351. பாவமென்றால் ஏதும் பயமின்றிச் செய்யஇந்தச் சீவனுக்கார் போதந் தெரித்தார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! செய்கையினும் விளைவினும் துன்பமே விளைவிக்கும் பாவச் செயல்களை சிறிதும் அச்சமின்றி துணிந்து செய்யுமாறு இவ் உயிருக்கு அறிவூட்டினவர் யாவர்.

352. இன்ப நிருவிகற்பம் இன்றேதா அன்றெனிலோ துன்பம் பொறுப்பரிது சொன்னேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பேரின்பப் பெரும் பேரெய்தும் வேறுபாடற்ற ஒருமை உள்ளத்தொடுக்க நிட்டையினை இப்பொழுதே தந்தருள்வாயாக.

353. கற்குநிலை கற்றாற் கருவியவி ழாதருளாய் நிற்குநிலை கற்பதுவே நீதம் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உலகியலுக்கு வேண்டிடும் கல்விகலை கற்றுக் கொண்டிருந்தால் அதற்குக் கருவிகளாகிய அகப்புற கரணங்கள் எனப்படும் மெய்கள் கழன்று நீங்காது திருவருள் வயப்பட்டு அவ்வருளால் நிற்குநிலை கற்றுக் கொள்வதே முறையாகும்.

354. காய்ச்சச் சுடர்விடும்போற் கட்டிபோல் நிம்மலமாய்ப் பேச்சற் றவரே பிறவார் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பொன்னானது புடமிட்டு காய்ச்ச சுடர் விட்டு ஒளிர்வது போன்று மாசில்லாதவராய் பேச்சற்ற மெளன நிலையினை அடைந்தவரே திருவடியினை அடைந்து பிறவாப் பெரும் பேரெய்துவர்.

355. பற்றொழிந்து சிந்தைப் பதைப்பொழிந்து தானேதான் அற்றிருப்ப தென்றைக் கமைப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் உலகுடற் பற்றுகள் ஒழிந்து உள்ளத் துடிப்பு நீங்கி ஆருயிர்கள் தம்மை மாயாகாரியமாகிய உலகுடன் கரணங்களுக்கு வேறெனக் கண்ட விடத்துச் செருக்கினாலும் அலாவினாலும் தம்மையே முதல்வனாக மதிக்கும் தவறும் அற்று திருவருள் வயமாய் அடங்கி இருக்கும் பெரு நிலையினை அமைத்தருள்வது எந்நாளோ?

356. உருவெளிதான் வாதவூர் உத்தமர்க்கல் லாலினமுங்
குருவழிநின் றார்க்குமுண்டோ கூறாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆளமர் செல்வனோ தென்முகக் கடவுளின் திருக்
கோலமாய் எழுந்தருளியிருந்து திருவாத ஊரடி
களாம் தலையாயினர்க்கு அருளியதல்லாமல்
சிவகுருவே உருவின் அருள் வழி நின்று வழிபடும்
ஏனையார்க்கும் இனிமேலும் காட்சி
தந்தருள்வையோ. திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக.

357. தேகமியா தேனுமொரு சித்திபெறச் சீவன்முத்தி
ஆகுநெறி நல்லநெறி ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
சிறப்புயிர் என்று சீவன் முக்தி நிலையினரை
குறிப்பர். அத்தகைய நிலையில் யோகசுத்தியோ
பதமுக்தியோ பரமுக்தியோ அடைய வேண்டு
மெனில் இவ் உடம்பாலுள்ள பயனாகும். அதுவே
சீவன் முக்தியாகும். அதற்குரிய நெறியே சித்தாந்த
சைவ செந்நெறி. இதுவே செந்நெறி, நன்னெறி,
பொது நெறி, சன்மார்க்கம் எனவும் கூறப்படும்.

358. உலகநெறி போற்சடலம் ஓயவுயிர் முத்தி
இலகுமெனல் பந்த இயல்போ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கும் இயல்பினராய் இவ்வுல
கில் எடுத்த வுடலினை விட்டு உயிர் நீங்குதல் சீவன்

முக்தி நிலையாகாது. இவ்வுடல் திருவருள் வெளியில் கலந்து, உயிர்திருவடி சேர்ந்து பேரின்பம் பெறுவதே சீவன்முக்தி நிலையாகும். நால்வரும் ஏனை நாயன்மாரும் அணைந்த நிலையே சீவன் முக்தியாகும். அங்ஙனமின்றி உடல் நிலத்தே விழ உயிர் நீங்குவது மீண்டும் பிறக்கும் நிலையே எனப்படும்.

359. பரமாப் பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லாமல் மற்றெவர்க்குந் திரமேது மில்லைநன்றாத் தேர்ந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! இறைவன் ஆருயிர்களின் பொருட்டுத் திருவருளில் கொண்டருளும் திருவுருவ வழிபாடும் அத கடந்த திருச்சிற்றம்பலமாம் அருள்வெளி வழிபாடும் திருவருளால் கண்டு கும்பிடுவதல்லாமல் மற்றெத் திறத்தார்க்கும் திருவடிப் பேறின்மையினை நான் பட்டறிவாகிய அனுபூதியிற் கண்டு கொண்டேன்.

360. தேடுவேன் நின்னருளைத் தேடுமுன்னே யெய்தில்நடம் ஆடுவேன் ஆனந்த மாவேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் இறைவனுடைய திருவடியை உள்ளன்பு கொண்டு தேடுவேன். தேடுமுன்னே பண்டை நற்றவந்தால் அது கைகூடிய இன்பக் கூத்தாடுவேன். பின் பேரின்பப் பெருவாழ்வாய் நிற்பேன்.

361. உள்ளங் குழைய வுடல்குழைய வுள்ளிருந்த
கள்ளங் குழையஎன்று காண்பேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
தியானத்தால் உள்ளம் உருகவும், காட்சிப் பேற்றால்
உடல் குழையவும், திருவருள் கைவருதலால்
நெஞ்சத்துள்ள வஞ்சம் அஞ்சியகலவும்
இறைவனை எந்நாளில் காணப் பெறுவேன்.

362. பட்டப் பகல்போலப் பாழ்த்தசிந்தை மாளினெல்லாம்
வெட்டவெளி யாக விளங்கும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆணவவல்லிருளாம் களங்கம் சிறிதுமில்லாமல்
என்னுடைய பாழான நெஞ்சம் பட்டபகல் போல்
தூவெளியாய் ஒடுங்கிவிடின், உலகியற் பொருள்
கள் அனைத்தும் திருவருளுவாய் விளங்கும்.

363. பார்க்கினணுப் போற்கிடந்த பாழஞ்சிந்தை மாளினென்னை
யார்க்குச் சரியிடலாம் ஐயா பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஆராயுமிடத்து மிக நுண்ணியவாய்க் கிடந்த
என்னுடைய பாழான நெஞ்சம் திருவருளால்
ஒடுங்கிவிடின் என்னை யாவர்க்கு ஒப்பாகச்
சொல்வேன்!

364. பாட்டுக்கோ அன்பினுக்கோ அன்பர் தங்கள்
நீட்டுகெல் லாங்குறுதி நின்றாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிவனடியார்களுடைய தென்றமிழ் மந்திரப் பாட்டுக்கு மட்டுமா? பேரன்பினுக்கு மட்டுமா பெரும் பத்தியினுக்கு மட்டுமா? அவர் தம் ஏவலுக்கும் எல்லாம் அண்மையாக நின்றருளினை.

365. முத்தாந்த வித்தே முளைக்குநில மாயெழுந்த சித்தாந்த மார்க்கச் சிறப்பே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவடிப் பேற்றின் சிறப்பினுக்குக் காரணமே அத்திருவடிப்பேறு கைகூடுதற்கு விளை நிலமாவெழுந்த மெய்கண்ட நன்னெறியாம் சித்தாந்தச் செந்நெறிச் செம்பொருளே.

366. உன்னா வெளியாய் உறங்காத பேருணர்வாய் என்னாவிக் குள்ளே இருந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! என்னுடைய ஆருயிரிடத்து நினைத்தற்கரிய அருட்பெருவளியாய், தளர்விலாப் பேருணர்வாய் இறைவா நீ வீற்றிருந்தருளினீர்.

367. தத்துவமெல் லாமகன்ற தன்மையர்க்குச் சின்மயமாம் நித்தமுத்த சுத்த நிறைவே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் மெய்களெனப்படும் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறையும் கடந்துள்ள திருவடியுணர்வு

கைவரப் பெற்ற மெய்யன்பர்க்குப் பேருணர்வாய்,
என்றும் பொன்றுதலில்லதாய், மாசில்லாப் பெரு
நிறைவாய்த் திகழ்கின்ற விழுமிய முழுமுதல்வனே.

368. உள்ளக் கொதிப்பகல வுள்ளுள்ளே ஆனந்த
வெள்ள மலர்க்கருணை வேண்டும் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
என்னுடைய உள்ளத்தின் உலகியற்றுடிப்பு
நீங்கவும், உணர்விற்குணர்வாய்ப் பேரின்பப்
பெருவெள்ளமாகத் திருவருள் நிறைந்து திகழவும்
நான் வேண்டுவேன்.

369. என்னைப் புரப்பதரு ளின்கடனாம் என்கடனாம்
நின்னிற் பணியறவே நிற்கை பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
என்னை குறிக்கொண்டு சிறப்பாகக் காத்தருள்
வேண்டுவது இறைவனின் திருவருட் கடனாகும்
என்னுடைய கடமை உன்திருப்பணியில் முற்றாக
நிற்றல் இதுவே இறைபணி யெனப்படும் அடிமை
யின் கடமையாகும்.

370. தானேயா நன்னிலையைத் தந்தஅருள் ஆனந்த
வானே மனாதீத வாழ்வே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
பாவனையால் சிவம் தானேயான அந்நன்னிலை
யினைக் கொடுத்தருளிய பேரின்பப் பெருவெளியே
மனத்துக்கு எட்டாத வாழ்வே.

371. மண்ணாதி பூதமெல்லாம் வைத்திருந்த நின்னிறைவைக்
கண்ணாரக் கண்டு களித்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மண் முதலாகச் சொல்லப்படும் முப்பத்தாறு
மெய்களாகிய இவ்வுலகுடல்கள் அனைத்தும்,
இறைவா பெருவெளியிலடங்கக் காணப்படும்
உண்மையினை உன் பெரு நிறைவாகிய வியாபகத்
தின்கண் கண்டேன். கண்ட அப்பொழுதே அவ்
வுண்மையினை நான் கண்கூடாகக் கண்டு கொண்டு
களித்தேன்.

372. அறியாமை ஈதென் றறிவித்த அன்றேதான்
பிரியா அருள்நிலையும் பெற்றேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளானது அறிவை மறைப்பதாகிய
அறியாமையைச் செய்துவரும் ஆணவ
வல்லிருளின் தன்மையீதென்று உணர்வினிலுணர்ந்
தியருளிய போதே உன்னை விட்டுப்
பிரியாதிருக்கின்ற வாற்றலாகிய திருவருளினையும்
நான் அணையப் பெற்றேன்.

373. தீதெனவும் நன்றெனவும் தோந்துநான் தோந்தபடி
ஏதும் நடக்கவொட்டா தென்னே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
உலகியல் வழக்கத்தாலும் உறுதி நூல்களின்

உணர்வாலும் இது தீது இது நன்று என ஆய்ந்து
உணர்த்தும் நான் உணர்ந்தபடி தீதகற்றி
கடைப்பிடித்து ஒழுகாமைக்கு வாயில் யாதாகும்?

374. கண்ட அறிவகண்டா காரமென மெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கே முத்தி கொடுப்பாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
ஒவ்வொன்றனையும் மாயாகாரியக் கருவி 6
வாயிலாகச் சுட்டியறிகின்ற ஒரு புடையறிவு
எல்லைக்குட்பட்ட அறிவாகும். திருவருளைச்
சார்ந்து அனைத்தையும் ஒருங்கே காணும் விரிந்த
அறிவு வருதற்கு வாயிலாகிய உன் திருவடிவுணர்வு
கைவரப்பட்டவர்க்கே திருவடிப் பேரின்பப் பெரும்
பேற்றைக் கொடுத்தருள்வாய்.

375. ஈறாக வல்வினைநான் என்னாமல் இன்பசுகம்
பேறாம் படிக்கடிமை பெற்றேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
வல்வினையின் காரியம் ஈறெய்துதலாகிய
முடிவினை எய்தும்படி, ஆணவக் கூறாகிய நான்
எனது என்னும் முனைப்புச் சிறிதுந்தோன்றா உன்
திருவடிப் பேரின்பப் பெருவாழ்வே பேறாம்படிக்கு
நான் உன்திருவடிக்கு அடிமை பூண்டேன்.

376. பெற்றார் அநுபூதி பேசாத மோனநிலை
கற்றார் உணைப்பிரியார் கண்டாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் சிவ மெய்யுணர்வு கைவந்த தற்பேறாளரான நற்றவத்தவரும், உரையடங்கிய மோனநிலையினைக் கைவரப் பெற்றவரும் உன் திருவடியினைப் பிரியாத செம்பொருட் செல்வ ராவர்.

377. நீயேநான் என்று நினைப்பும் மறப்புமறத் தாயே அனையஅருள் தந்தாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சிவோகம் பாவனை எனப்படும் சிகழுதிர்நினைவால் இறைவனே, நான் என்று உலகியல் தொடர்பும் உன் திருவடி நினைப்பும் மறப்பும் அற அத்திருவடியிற்றங்கும் படியாகத் தாய் போன்ற திரு வருளினைத் தந்தருளினை.

378. சஞ்சலமற் றெல்லாம்நீ தானென் றுணர்ந்தேனென் அஞ்சலியுங் கொள்ளாய் அரசே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவருளால் மனக்கவலை சிறிதுமில்லாமல் எல்லாப் பொருள்களும் நீ அசைத்தாலன்றி அசையா. அதனால் அப்பொருள்களனைத்தும் நீயே என்று சிறப்பித்துக் கூறுதல் பொருந்து மென்றுணர்ந்தேன். என்னுடைய கைகூப்பித் தொழும் வணக்கத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டருள்வாயாக இறைவனே.

379. பூதமுதல் நாதவரை பொய்யென்ற மெய்யிரெல்லாங்
காதலித்த இன்பங் கடலே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! பூத
முதல் நாதமீறாகிய முப்பத்தாறு மெய்களும் தோன்றி
யொடுங்கும் தன்மைய. அதனால் அவற்றை நிலை
யில்லன என்பர். இவ்வுண்மையினை மெய்கண்ட
நூலின் வாயிலாகத் தெளிந்து கொண்ட
நல்லாரனைவரும் காதலித்து பத்தி கொள்ளும்
பேரின்பப் பெருங்கடலே.

380. வாக்குமனம் ஒன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால் வெவ்வேறாய்
போக்குடைய வார்த்தை பொருந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவருளால் சொல்லும் நினைவும் ஒரு தன்மைப்
பட நான் பேசுவதல்லாமல் மாறுபட்ட தன்மையாக
ஒரு போதும் பேசேன்.

381. வன்மையின்றி எல்லாம் மதித்துணர்வாய்க் காகெடுவேன்
தன்மையொன்றுந் தோயாத தடையோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவுள்ளத் தண்ணிளியோடு கூடிய மனமின்றி
எல்லாவற்றையும் மதித்துணரும் இறைவனுக்கு
ஐயோ! கெடுவேன் என்பால் திருவுள்ளம் தோயாம
லிருப்பதற்குத் தடையாதோ? உணர்வாய்க்கு
ஆகெடுவேன்.

382. பத்தர்சித்தர் வாழிபரி பக்குவர்கள் வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள் வாழிகுரு வாழி பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
திருவடியின்கண் நீங்காப் பெரும்பத்தியினை
யுடைய சிவபக்தர்கள் திருவருளால் என்றென்றும்
வாழ்க! திருவடிப் பேறுபெற்ற சிறந்த செம்பொருட்
செல்வர்கள் வாழ்க. ஆரா அன்பின் வழி நின்று
திருத்தொண்டினைச் சீர்பெறச் செய்துவரும்
பரிபக்குவர்களாகிய செவ்வியோர் வாழ்க.
திருவருள் வழிநின்று செங்கோன் முறைமை தவறாது
உலகாளும் ஆட்சி இறைவர்கள் வாழ்க. அனைவர்க்
கும் நன்னெறி காட்டி உய்யக் கொள்ளும் சிவகுரு
வின் திருவடி வாழ்க.

383. கல்லாதேன் ஆனாலுங் கற்றுணர்ந்த மெய்யடியார்
சொல்லாலே நினைதைத் தொடர்ந்தேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே!
மெய்கண்ட நூல்களைக் கற்கும் நற்பேறு பெற்
றிலேன். ஆயினும் திருவருளால் மெய்யடியார்கள்
உணர்த்தியருளும் அருமறைகளைக் கேட்டுய்யும்
வாய்ப்புப் பெற்றுள்ளேன். அதனால் அம்மறைவழி
நின்று ஒழுகி உன்திருவடியினைத் தொடர்ந்
துள்ளேன்.

384. சொல்லிற்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச் சுகங்கொடுத்த
நல்லவர்க்கே கொத்தடிமை நான்காண் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! சால்லடக்கமாகிய மவுனநிலையினை நான் நேரில் கண்டு கைக்கொண்டாய்ப் பொருட்டு மவுன குருவாய் எழுந்தருளிய வந்து திருவடியினை நலங்கொடுத்தருளிய நல்லுரைக்கு நான் எந்நாளிலும் கொத்தடிமையாகவுள்ளேன்.

385. முத்திக்கு வித்தான மோனக் கரும்புவழி
தித்தித் திடவிளைந்த தேனே பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! திருவடிப் பேற்றினுக்கு வாயிலாகிய மவுனமென்று சொல்லப்பட்டுக் கரும்பின்வழித் துளித்து வழியும் மிகுந்த தேனை வாய்மடுத்து இனிக்கும்படியுண்டுள்ளேன்.

386. நித்திரையும் பாழ்த்த நினைவுமற்று நிற்பதுவோ
சுத்த அருள்நிலைநீ சொல்லாய் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! உறக்கமும் உலகியல் முகமாகச் செல்லும் பாழான நினைவும் நீங்கி நிற்பது தானோ தாய் அருள்நிலை. இறைவனே நீ திருவாய் மலர்ந்தருள்வாயாக!

387. மண்ணும் மறிகடலும் மற்றுளவும் எல்லாம்உன்
கண்ணில் இருக்கவுந்நான் கண்டேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நில உலகமும் இதனைச் சூழ்ந்த பெருங்கடலும்

மற்றுள்ளனவும் இறைவருடைய திரு நோக்கத்திருக் குறிப்பால் இயங்கி வரும் மெய்ம்மையினை நான் திருவருளால் கண்டுணர்ந்தேன்.

388. பூட்டிவைத்து வஞ்சப் பொறிவழியே என்றனைநீ
ஆட்டுகின்ற தேதோ அறியேன் பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! மாயாகாரிய தத்துவ மெனப்படும் மெய்களுடன் என்னை இணைத்து வைத்து வஞ்சித்துத் தன் வழி ஈர்த்துச் சென்று புன்னெறிக்கு உய்க்கும் ஐம்பொறிகளின் வழியே நான் செல்லுமாறு என்னை ஆட்டி வைக்கும் பொருள் யாது? அதனை நான் அறிய வல்லமையுள்ளனல்லேன்.

389. பொய்யுணர்வாய் இந்தப் புழுக்கூட்டைக் காத்திருந்தேன்
உய்யும் வகையும் உளதோ பராபரமே.

கருத்துரை : மேலாம் தனிமுதற் பொருளே! நிலையாதவற்றை நிலையினவென்றுணரும் புல்லரிவாய் எண்ணிலா புழுக்கள் நிறைந்த இவ் உடம்பை மெய்யெனக் கருதிக் காத்திருந்தது வீணாக. எனக்கு இனி பிழைக்கும் வழி உண்டோ?

எங்களின் பிற நூல்கள்

சங்கடஹர சதுர்த்தி விரத பூஜை
 விநாயகர் 1008 போற்றி வழிபாடு
 முருகப் பெருமான் 1008 போற்றி வழிபாடு
 சிவபெருமான் 1008 போற்றி வழிபாடு
 சரபேஸ்வரர் வழிபாடு
 ஸ்ரீ லக்ஷ்மி குபேர பூஜை
 ஸ்ரீ காமாக்ஷி அம்பாள் 1000 போற்றி வழிபாடு
 மங்களம் அருளும் மகாலக்ஷ்மி
 ஐஸ்வர்யம் தரும் அம்பிகை 1008 போற்றி வழிபாடு
 ஸ்ரீ அபிராமி அந்தாதி (மூலமும் - உரையும்)
 கஷ்டங்கள் தீர்க்கும் காயத்ரீ வழிபாடு
 மஹிஷாஸுரமர்த்தினி ஸ்தோத்திரம்
 ஸ்ரீ சந்தோஷி மாதா துதிப் பாடல்கள்
 ஸௌந்தர்ய லஹரீ தமிழ்ப் பாடல்கள்
 அம்பிகை வழிபாடு
 ஸ்ரீ பூஜா நாராயணீயம்
 ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயர் வழிபாடு
 ஸ்ரீ ஸத்ய நாராயண வழிபாடு
 சங்கடம் தீர்க்கும் சக்கரத்தாழ்வார் வழிபாடு
 சுந்தர காண்டம்
 நலம் தரும் நவக்கிரக வழிபாடு
 ஸ்தோத்திர திரட்டு
 அஷ்டோத்ர கதம்பம்
 கவசத் திரட்டு

சதுர்த்தலைநிஸையம்

37 (71), பவளக்காரத் தெரு, மண்ணடி, சென்னை - 600 001.

தொலைபேசி: 5215363, 5250092